

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ καλεί τον Ερντογάν να βαπτιστεί Χριστιανός

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ απέστειλε διά τού Εξοχωτάτου κ. Yasar Halit Cevik, Πρέσβεως τής Τουρκικής Δημοκρατίας στην Ελλάδα τήν ακόλουθη επιστολή προς τόν Πρόεδρο τής Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Ρετσέπ Ταγίπ Ερντογάν εις τήν Τουρκικήν γλώσσαν.

Αριθμ. Πρωτ. 458

Έν Πειραιῖ τῇ 12^η Ἀπριλίου 2017

Πρός τόν

Έξοχώτατον

κ. κ. Ρετσέπ Ταγίπ Έρντογάν

Πρόεδρον τῆς Τουρκίας
καί τοῦ Κόμματος «Δικαιοσύνη καί Ἀνάπτυξη»
TÜRKİYA

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Μέ εὐλικρινή ἀγάπη, σᾶς ἀποστέλλουμε τήν παροῦσα Ἐπισκοπική ἐπιστολή μας, λόγω τῆς σθεναροῦς στάσεως, πού τηρεῖτε στήν πολυτάραχο γείτονα χώρα μας, Τουρκία, τῆς ὁποίας προεδρεύετε, ἐξασφαλίζοντας καί ὑπερασπιζόμενος τήν νομιμότητα τῆς δημοκρατικά ἐκλεγμένης Κυβέρνησής Σας.

Γνωρίζουμε, Ἐξοχώτατε, ὅτι αὐτή τήν στιγμή ὑπάρχουν καί δροῦν στήν χώρα Σας ἐναντίον τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας μέ ὅλα τά ἐμπόλεμα μέσα ἡ ὀργάνωση DHKP-C, οἱ θύλακες τοῦ Γκιουλέν στόν στρατό, ἀλλά καί μέσα στό κυβερνόν κόμμα Σας AKP, καί οἱ Τζιχαντιστές τοῦ DAESH. Ὅλοι αὐτοί οἱ παράγοντες ἔχουν ὀργανωθεῖ, γιά νά ἐπιχειρήσουν τήν βίαιη ἀνατροπή τοῦ πολιτεύματος. Γιά τόν λόγο αὐτό, κατά τήν ταπεινή μας γνώμη, θά πρέπει ἡ χώρα Σας νά προετοιμάζεται γιά ὀλοκληρωτική ἐσωτερική σύγκρουση, καθὼς οἱ τρομοκρατικές ἐνέργειες δέν θά σταματήσουν. Μιά τέτοια προσπάθεια ἀνατροπῆς τῆς δημοκρατίας θά φέρει μέγιστα προβλήματα, θά προκαλέσει ἐξελίξεις ὄχι μόνο στή χώρα Σας, ἀλλά καί στίς γειτονικές χώρες.

Ἦδη, τόν Ἰούλιο τοῦ 2016, γίναμε θεατές ἐνός ἀποτυχημένου πραξικοπήματος στήν χώρα Σας ἐναντίον Ὑμῶν. Τό πραξικόπημα, πού ἄφησε πολλά ἐρωτηματικά γιά τόν τρόπο, πού ἔγινε, τελικά σᾶς ὠφέλησε, διότι, μέ τόν τρόπο, πού τό διαχειριστήκατε, ἀνανεώσατε τήν «ἐντολή» τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ.

Ἡ αὔξηση τῆς Τουρκικῆς δυνάμεως καί τά τουρκικά ἐπιτεύγματα στήν οἰκονομία ἀπό τό 2006 καί μετά, σᾶς ἔδωσαν ἕνα πολύ καλό ἄλλοθι, γιά νά ἀποκεμαλικοποιήσετε τό τουρκικό πολιτειακό σύστημα, δηλ. νά τό μουςουλμανοποιήσετε καί νά τό ἐπαναφέρετε στήν τροχιά τοῦ Τουρκικοῦ παραδοσιακοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἀφοῦ ὁ Κεμαλισμός ὑπῆρξε ἕνας φιλελεύθερος, ἀθεϊστικός Καμπαλισμός. Μετά τήν ἀποτυχία τοῦ πραξικοπήματος ἐναντίον Σας, ἡ ἐκκαθάριση προχώρησε στήν τελική της φάση. Γνωρίζατε πώς, χωρίς τήν βοήθεια μιᾶς μεγάλης δύναμης, δέν θά τό κατορθώνατε. Ἔτσι, εἶχατε προλάβει, πρίν τό πραξικόπημα, νά δηλώσετε μετάνοια στήν Ὀρθόδοξη Ρωσία τοῦ Πούτιν γιά τό ἀεροσκάφος Su-24, πού καταρίψατε. Ἡ συμμαχία μέ τήν Ρωσία εἶναι πάρα πολύ σημαντική γιά τήν χώρα Σας, διότι ἡ Ρωσία ἔχει ἤδη ἐδραιώσει τήν παρουσία της στή Συρία, μπορεῖ νά συνομιλεῖ μέ τούς Κούρδους ἐντός καί ἐκτός Τουρκίας καί γνωρίζει πώς ὁ ἐχθρός Σας, Γκιουλέν, βρίσκεται στίς Η.Π.Α. Γι'αὐτό ἡ χώρα Σας μπορεῖ τώρα νά χαίρεται, διότι, συμμαχώντας μέ τή Ρωσία, μπορεῖ νά μιᾶ μέ ἴσους ὅρους καί μέ τή Ρωσία καί μέ τίς Η.Π.Α., ἀλλά καί μέ την Ε.Ε., ἀφοῦ ἡ τελευταία τρέμει, ἐξαιτίας τῶν προσφυγικῶν ροῶν.

Τό 2004 ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶχατε χαρακτηρίσει τήν Εὐρωπαϊκή πορεία τῆς χώρας Σας «ὡς προτεραιότητα καί ἕνα κοινό τόπο γιά τή διευθέτηση διαφορετικῶν ἀντιλήψεων», δεδομένου ὅτι αὐτή τήν ἀποψη τή συμμερίζονταν τό 62% τῆς Τουρκικῆς κοινῆς γνώμης[1]. Ὀντως, ἡ ὑποψηφιότητα γιά ἑνταξη τῆς χώρας Σας στήν Εὐρωπαϊκή Ἑνωση ἦταν ἡ πιό σημαντική πρόκληση στήν 554ετή ἱστορία τοῦ Ὀθωμανικοῦ καί Τουρκικοῦ κράτους γιά ἐνσωμάτωση Εὐρωπαϊκῶν προτύπων πολιτικῆς, οἰκονομίας καί πολιτισμοῦ[2]. Ἐπιτρέψτε μας, ὅμως, νά θεωροῦμε ὅτι ἐξαρχῆς ἡ ἑνταξιακή πορεία τῆς χώρας Σας ἀποτελέσε ἀντιπερισπασμό γιά ἕνα ἄλλο σχέδιο, πού ἐκτελοῦνταν σιωπηλά. Ἀντί τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταυτότητας καί τοῦ Ἑξευρωπαϊσμοῦ τῆς Τουρκίας θέλετε νά ὑλοποιήσετε ἕνα διαφορετικό σχέδιο. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις (δυτικοποίηση) τῆς χώρας Σας στοχεύουν στήν ἐνδυνάμωση τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μέ τό σκεπτικό τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς «δόξας» τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας[3].

Ἡ ὑπαρξη ενός ἐναλλακτικοῦ σχεδίου εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἤδη ἀπὸ Σᾶς καὶ ἀποτελέσει στόχο, ἀπὸ τὰ χρόνια πού διετελέσατε δήμαρχος τῆς Κωνσταντινούπολης (1994-1998). Βασιζόμενο σ' αὐτό τό σκεπτικό, τό κόμμα Σας, «Δικαιοσύνη καὶ Ἀνάπτυξη», ξεκίνησε μιὰ σειρά μεταρρυθμίσεων μέ στόχο τὴν δημιουργία ενός Νέο-Ὄθωμανικοῦ κράτους, τό ὁποῖο θὰ βασίζεται στὴν Ἰσλαμική θρησκεία. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές ἐμπεριέχουν στοιχεῖα τῆς θεωρίας ἐξευρωπαϊσμοῦ, μέ τὴ σημαντικότερη διαφορά ὅτι, ἀντὶ γιὰ ἐμφύσηση τῶν Εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν καὶ δομῶν, συγκροτεῖται μιὰ διαφορετικὴ ταυτότητα, πού βασίζεται στὸ Ἰσλάμ καὶ τὸ Νέο-Ὄθωμανικὸ τρόπο, πού πρέπει νὰ γίνονται τὰ πράγματα. Τό ἐν λόγω μεταρρυθμιστικὸ σχέδιο περιλαμβάνει ρητορικὴ, πολιτικὴ καὶ δομικὴ ἀλλαγὴ καὶ τέλος ἐνσωμάτωση τῶν ἀλλαγῶν στὴν καθημερινότητα τῶν Τούρκων πολιτῶν. Στὴ μεταρρύθμιση αὐτὴ σημαντικό ρόλο ἔπαιξε καὶ συνεχίζει νὰ παίζει ἡ ρητορικὴ Σας, ἡ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη μέ τὴν διαδικασία μάθησης ἢ ἀλλιῶς ἐπανεκπαίδευσης τῆς κοινῆς γνώμης στὸ νέο ἰδεολογικὸ καὶ δομικὸ-ὀργανωτικὸ του πλαίσιο.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ δήλωση Σας, ὅπου (αὐτο)ἀνακηρύσσεσθε φυσικὸς κληρονόμος τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς μετανάστευσης ὡς μέσο κατάκτησης καὶ ἐπέκτασης τοῦ Ἰσλάμ (Hijrah)[4]. Παράλληλα, σὲ μιὰ ἄλλη ὁμιλία Σας δὲν διστάσατε νὰ ἀναφέρετε ὅτι ἡ «ἐλευθερία καὶ ἡ δημοκρατία δὲν ἔχουν ἀξία στὴν Τουρκία»[5]. Ἡ ρητορικὴ Σας αὐτὴ ἤρθε νὰ προστεθεῖ σὲ μιὰ ἤδη τεταμένη κατάσταση γιὰ τὴν Τουρκικὴ κοινωνία, πού, ὡς φάνηκε, ἤδη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 2016 ὀδηγοῦνταν σὲ σκοτεινὲς ἀτραπούς.

Ἐπομένως, τό ἀποτυχημένο πραξικόπημα τῆς 15^{ης} Ἰουλίου ἀποτελεῖ μιὰ σημαντικὴ ἀπόδειξη γιὰ τὴν πρόοδο τῆς μεταρρυθμιστικῆς προσπάθειάς Σας. Σημεῖο ἀναφορᾶς ἀποτελεῖ τό γεγονὸς ὅτι περισσότεροι ἀπὸ 80.000 Ἰμάμηδες καλοῦσαν στὸ ὄνομα τοῦ Κορανίου καὶ μέσω προσευχῶν (Αἶζαν) τοὺς πολίτες στοὺς δρόμους κατὰ τῆς ἀπόπειρας τοῦ πραξικοπήματος[6]. Αὐτὰ ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξη ἐναλλακτικῶν διοικητικῶν δομῶν, πού βασίζονται στὴ θρησκεία, καὶ ὄχι στὸ κοσμικὸ κράτος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀποτροπὴ τοῦ πραξικοπήματος, ὅπως αὐτὴ ἔγινε (μέσω τῶν θρησκευτικῶν δομῶν), ἔστειλε τό μήνυμα ὅτι οἱ νέες Νέο-Ὄθωμανικὲς δομὲς ἔχουν περιέλθει σὲ κατάσταση ὠρίμανσης καὶ εἶναι πλέον λειτουργικὲς.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ, πού ὀδήγησε στὸ πάγωμα τῆς ἐνταξιακῆς πορείας τῆς χώρας Σας, μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ συνεπακόλουθο τῆς Νέο-Ὄθωμανικῆς ἀναβίωσης. Μιὰ ἀναβίωση, πού συμπεριλαμβάνει Ὄθωμανικοὺς θεσμούς καὶ πρακτικὲς, πού ἐξ ὀρισμοῦ εἶναι ἀσύμβατες μέ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς θεσμούς καὶ δομὲς.

Ἡ ἀναβίωση αὐτὴ, ἐπίσης, ἐξηγεῖ τὴν πρόσφατη ἀμφισβήτηση ἐκ πλευρᾶς Σας τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης[7]. Ὅπως χαρακτηριστικὰ δηλώσατε, «ἡ Λωζάνη δὲν εἶναι μιὰ συνθήκη, πού δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθεῖ. Σὲ καμία περίπτωση δὲν εἶναι ἓνα ἱερό κείμενο. Καὶ φυσικὰ θὰ τὴ συζητήσουμε»[8]. Ἡ δήλωση αὐτὴ ἀφενὸς ἐπιβεβαιώνει τὴν γενικὴ φιλοσοφία ἀμφισβητήσεων ἀπὸ τὴ μεριὰ Σας σὲ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ ἀφετέρου ἀναφέρει ὅτι ὅλα τὰ μὴ ἱερά κείμενα ὑπόκεινται σὲ ἀμφισβήτηση. Δεδομένων τῶν ἀνωτέρω, μπορεῖ κάποιος νὰ συμπεράνει ὅτι ἡ ὑποψηφιότητα τῆς χώρας Σας ἦταν τελικὰ ἓνα μέσον γιὰ τὴν ἀποκόμιση οἰκονομικῶν ὠφελημάτων, παρά μιὰ αὐτόβουλη ἐπιλογή γιὰ δυτικοποίηση. Ὁ προορισμὸς γιὰ Σᾶς ἦταν πάντα ἡ δημιουργία μιᾶς Νέο-Ὄθωμανικῆς ταυτότητας καὶ αὐτοκρατορίας.

Χωρὶς ὑπερβολή, ἐδῶ καὶ 2-3 ἔτη, τό ISIS ἔχει γίνεи κομμάτι τῆς καθημερινότητάς μιᾶς τεράστιας γεωγραφικῆς ἔκτασης, πού καλύπτει τὴν Εὐρώπη, τὴν Μέση Ἀνατολή, μέρος τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἰνδονησίας. Ὑπάρχει μεγάλο μέρος πληροφοριῶν, πού ἔρχονται ἀπὸ τὸν διεθνή Τύπο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κέντρα ἀποφάσεων, σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες συνεργαστήκατε μέ τό Ἰσλαμικὸ Κράτος καὶ τὸν ISIS, προκειμένου νὰ ἀλλάξετε πρὸς ὄφελός Σας τὴν ἀσαντικὴ κατάσταση στὴ Συρία. Ἐπιτρέψτε μας, ὅμως, νὰ θεωροῦμε πὼς ἡ παρουσία Σας στὴν Προεδρία

τῆς γείτονος Τουρκίας λειτουργεῖ μᾶλλον ἀποτρεπτικά γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ ISIS στὴν Τουρκία. Κι αὐτό διότι, ἐσεῖς, Ἐξοχώτατε, καλλιεργεῖτε στὴν χώρα Σας καὶ θέλετε νὰ ἐπικρατήσῃ ἀποκλειστικά καὶ μόνον ὁ Τουρκικὸς παραδοσιακὸς Ἰσλαμισμὸς, ἐνῶ τὸ Ἰσλαμικὸ Κράτος καὶ τὸ ISIS καλλιεργεῖ καὶ θέλει νὰ ἐπικρατήσῃ ὁ Ἀραβικὸς Ἰσλαμισμὸς. Ἔτσι, νομίζουμε ὅτι ἐξηγεῖται καὶ τὸ πρωτοχρονιάτικο χτύπημα-αἱματοκύλισμα τοῦ ISIS στὸ πιάτο διάσημο club τῆς Κωνσταντινούπολης.

Ἐξοχώτατε,

Ὅλα τὰ κράτη θὰ ἠθελαν νὰ ἔχουν ἓναν πολιτικὸ ἡγέτη, πού νὰ σέβεται, νὰ προωθεῖ, νὰ ἐφαρμόζει καὶ νὰ τηρεῖ τὴν πατροπαρόδοτη θρησκεία τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν πολιτῶν τους. Ἀνεγείρατε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σας 10.000 τεμένη σὲ ὅλη τὴν Τουρκία καὶ αὐτὸ Σᾶς τιμᾷ ἰδιαίτερος διὰ τὴν θεοσέβειά Σας. Αὐτὸ ἐσεῖς τὸ ἔχετε καταφέρει στὴ χώρα Σας. Ὡς γνήσιος Τοῦρκος Ἰσλαμιστὴς ἔχετε ἀποκεμαλικοποιήσῃ τὴν Τουρκία καὶ τὴν ἔχετε ἐπαναφέρει στὴν πατροπαράδοτη πίστι τοῦ Ἰσλάμ, πρᾶγμα πού γίνεται φανερό γενικά ἀπὸ τὴν πολιτικὴ Σας. Ἐδῶ θὰ ἠθελα νὰ Σας πῶ ὅτι διαφωνῶ ἀπολύτως μὲ τὴν μὴ ἐκδοσι τῶν πραξικοπηματιῶν Τούρκων πού κατέφυγαν στὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ αἰτιολογία τῆς ἀπόφασης τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ἀπαράδεκτη νομικῶς διότι δὲν νομιμοποιεῖται νὰ κρίνει μιὰ δημοκρατικὴ χώρα μέλος τοῦ ΟΗΕ καὶ τοῦ ΝΑΤΟ ὡς ἡ γείτων Τουρκία, ὡς χώρα πού δὲν εἶναι χώρα δικαίου τὴν στιγμή πού ἡ ΕΕ καὶ ἡ Ἑλλάς ἔχουν συνυπογράψῃ μετὰ τῆς Τουρκίας σύμβαση ἐπιστροφῆς τῶν παρατύπων μεταναστῶν στὴν Τουρκία ὡς «ἀσφαλὴ χώρα» καὶ ἐπομένως χώρα δικαίου.

Στὸ σημεῖο, ὅμως, αὐτό, ἐπιτρέψτε μας, Ἐξοχώτατε, νὰ παρατηρήσουμε ὅτι, ἐξ ἀντικειμενικῆς καὶ ὀρθοδόξου ἐπόψεως, ὅλα τὰ ἀνωτέρω κινοῦνται σὲ ἐσφαλμένη κατεύθυνση. Διότι:

1) Τὸ Ἰσλάμ, τὸ ὁποῖο ἀσπάξεσθε, εἶναι τελείως ἀσυμβίβαστο μὲ τὴν ἀληθινὴ Θεολογία, Πίστι καὶ Ζωή. Οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ οἱ ἅγιοι ἑνδοξοὶ Νεομάρτυρες τοῦ Ζῶντος Ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τοὺς ὁσίου καὶ θεοφόρου πατέρες ἡμῶν Μάξιμο τὸν Ὁμολογητὴ (6^{ος} αἰ.) καὶ Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό (7^{ος} αἰ.), μέχρι τὸν ἅγιο ἑνδοξο ὁσιομάρτυρα Νικόδημο τὸν Ἀγιαννανίτη (18^{ος} αἰ.) καὶ τὴν ἁγία ἑνδοξο νεομάρτυρα Ἀκυλίνα (18^{ος} αἰ.) [9], κατατάσσουν τὸ Ἰσλάμ στὶς αἵρέσεις καὶ ὡς τέτοια τὸ ἀντιμετωπίζουν. Ὁ ὁσίου καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, στὸ ἔργο του «Περὶ αἵρέσεων» [10], θεωρεῖ ὅτι τὸ Ἰσλάμ εἶναι λαοπλάνος θρησκεία καὶ πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου. «Ἔστι δὲ καὶ ἡ μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσα λαοπλάνος θρησκεία τῶν Ἰσλαμικῶν, πρόδρομος οὕσα τοῦ Ἀντιχρίστου» [11] γράφει. Δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας στὸ Ἰσλάμ.

2) Οἱ διδασχές τοῦ Ἰσλάμ ἀποτελοῦν ἓνα συμπύλημα διαφόρων ἀνθρωποπαθῶν αἵρετικῶν θρησκευτικῶν παραδοχῶν, ὅπως τῆς Εἰδωλολατρίας, τοῦ Ζωροαστρισμοῦ, τοῦ Μανιχαϊσμοῦ, τοῦ Γνωστικισμοῦ, τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τοῦ Νεστοριανισμοῦ, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, τοῦ Ἀφθαρτοδοκητισμοῦ καὶ τῆς Εἰκονομαχίας [12]. Τὸ Ἰσλάμ, ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὴν ἀντιχριστιανικὴ ἰουδαϊκὴ καὶ τὴν αἵρετικὴ χριστιανικὴ γραμματεία, ἀρνεῖται τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τὸν θεωρεῖ κτίσμα, ὅπως ὁ Αἵρεσιάρχης Ἀρείος. Τὸν δέχεται ὡς μέγα προφήτη τοῦ Ἀλλάχ, μικρότερο καὶ κατώτερο, ὅμως, ἀπὸ τὸν Μωάμεθ, τῆς δὴθεν σφραγίδος τῶν προφητῶν, κτίσμα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπλό, ψιλό ἄνθρωπο. Ἀρνεῖται, ἐπίσης, τὸν Σταυρικὸ Του θάνατο καὶ τὴν Ἀνάστασι, διότι τὰ θεωρεῖ ἀνοίκεια καὶ βλάσφημα γιὰ ἓνα προφήτη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ βδελύσσεται τὸν Τίμιο Σταυρό. Ἐκ μεγάλης συγχύσεως ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι ἡ Μαρία, ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἀλλὰ ἡ Μαριάμ, ἡ ἀδελφὴ τῶν προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρών.

3) Ὁ Μωάμεθ δὲν εἶναι προφήτης, ἀλλὰ ψευδοπροφήτης, ἐφόσον παραμένει ἁμάρτυρος, δηλ. δὲν ὑπάρχουν προγενέστερες μαρτυρίες-προφητεῖες γι' αὐτόν, ὅπως ἀντιθέτως συμβαίνει γιὰ τὸν Τίμιο, ἑνδοξο, Προφήτη, Πρόδρομο καὶ Βαπτιστὴ Ἰωάννη, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ τὸν

Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀποκαλεῖ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τόν Μάμεδ (Μωάμεθ) ψευδοπροφήτη δικαιολογημένως, ὅταν, κατά τήν ἰσλαμική παράδοση (σούννα), συνεξεύχθη ὡς 7^η σύζυγός του τήν σύζυγο τοῦ υἱοθετηθέντος υἱοῦ του Ζαΐντ, σούρα τοῦ Κορανίου (Οἱ συνασπισμένες φυλές) στ. 37 καί ὡς 9^η τήν ἑπταετή κορασίδα Ἀϊσά, διαπράττων, ἐκτός τῶν ἄλλων κακουργιῶν, καί τά ἐγκλήματα τῆς αἰμομιξίας καί τῆς παιδεραστίας, καί ἀποδεικνύει ὁ θεοφόρος πατήρ ὅτι συνέστησε τήν αἵρεσή του ὑστερα ἀπό μιά ἐπιφανειακή μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τήν ἐπικοινωνία του μ' ἓνα Ἀρειανό μοναχό, κατόπιν δῆθεν ὁραμάτων σέ ἡλικία σαράντα ἐτῶν μέ τήν παρότρυνσι τῆς πρώτης συζύγου του Χαντίντζα καί τοῦ Ἰουδαίου ἐξαδέλφου της Οὐάρακα καί μ' αὐτόν τόν τρόπο διέδωσε τήν ψεύτικη φήμη ὅτι ὁλ' αὐτά, πού θέσπισε, εἶναι δῆθεν θεόσταλα.

4) Τό βιβλίό τοῦ Μωάμεθ, δηλ. τό Κοράνιο, δέν εἶναι ἅγιο καί ἱερό, ἀλλά ψευδοβιβλίό. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός χαρακτηρίζει ὅλα τά θεσπίσματα τοῦ Κορανίου ὡς «γέλωτος ἄξια», τά ὁποῖα καθιερώθησαν μέ τόν ἱερό πόλεμο, τήν βιαία ἐπιβολή καί τό ψευδές ἰδεολόγημα τῆς δῆθεν θεϊκῆς ἀποστολῆς τοῦ Μωάμεθ, ἑπτά αἰῶνες μετά τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, τοῦ Ὁποίου τό σωτηριῶδες ἔργο ἐπιδιώκει νά ἀνατρέψει μέ τίς ψευδολογίες του.

Ἐπομένως, εἶναι πασιδῆλος ὁ ἀντιπριαδισμός τοῦ Ἰσλάμ καί οἱ βλασφημίες του κατά τοῦ Θεανθρωπίνου προσώπου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἀρνεῖται τήν θεία φύση, μέ τίς ὁποῖες σαφῶς ἐπαναλαμβάνεται καί ἐπιβιώνει ἡ κατεγνωσμένη ἀντιπριαδική αἵρετική διδασκαλία τοῦ αἵρεσιάρχου Ἀρείου, ἀπό τόν κοινό ὑποβολέα Ἀρείου καί Μωάμεθ, τόν Ἀρχέκακο καί βύθιο δράκοντα, τόν Διάβολο.

5) Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ ὠφείλεται στή χρήση πολεμικῆς βίας γιά τήν ἐπιβολή του, μέ μάχαιρα καί φόνους, σύμφωνα μέ τήν δογματική ἀρχή τοῦ ἱεροῦ καί διαρκοῦς πολέμου (τζιχάντ) ἐναντίον τῶν ἀπίστων, δηλ. τῶν μῆ μουσουλμάνων, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται στίς ἡμέρες μας μέ τίς συνεχιζόμενες ἐκκαθαρίσεις χριστιανικῶν καί ἄλλων πληθυσμῶν ἀπό τό Ἰσλάμ, πού εἶναι λάθος νά διακρίνεται σέ ριζοσπαστικό καί δῆθεν μετριοπαθές καί πού ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι θρησκεία ἀνεκτή, κατά τό Εὐρωπαϊκό κεκτημένο καί τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν Δικαίου, διότι στοχοποιεῖ θανάσιμα τήν ἄρνησή της καί ἐπομένως οἱ ἔννοιες Δημοκρατία, Ἀνεξιθρησκεία καί Ἀνεκτικότητα πρὸς τήν ἑτερότητα εἶναι ἀσύμβατες μέ τό Ἰσλάμ.

Ἡ Πατρίδα μας, ἡ ἡρωοτόκος καί ἀγιοτόκος Ἑλλάδα, κατά τά 400 χρόνια σκλαβιάς ἀπό τούς ὁμοπίστους τῶν σημερινῶν ἰσλαμιστῶν, βίωσε γιά μισή χιλιετία τήν δῆθεν «εἰρήνη» τοῦ Ἰσλάμ. Ὅταν τό Ἰσλάμ ἐνώθηκε μέ τόν Τουρκικό σωβινισμό, ἀποτελέσσε τό ὀλέθριο δίδυμο γιά τό Γένος μας καί τούς ἄλλους Ὀρθοδόξους βαλκάνιους λαούς. Ἡ χώρα μας ἔχει νά ἐπιδείξει χιλιάδες ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους ἀγίους ἐνδόξους Νεομάρτυρες καί ἥρωες, οἱ ὁποῖοι βασανίστηκαν φρικτὰ, ἔχυσαν ποταμούς αἵματος καί ἔχασαν τή ζωή τους, ἐπειδὴ δέν ἤθελαν νά ἐξισλαμιστοῦν, κατ' ἐπιταγή πάντοτε τοῦ Κορανίου καί τῆς ἰσλαμικῆς σαρία!

Κατά τήν Ὀρθόδοξο Χριστιανική Θεολογία γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀπολύτως Ἕνας ἀλλά ἡ μονάδα εἶναι τρισυπόστατη. Τά τρία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐκφράζουν τόν τρόπον τῆς αἰώνιας καί ἀναλλοίωτης υπάρξεως τοῦ Ἐνός καί μόνου Θεοῦ. Μία καί μόνη εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις, δηλαδή τρία πρόσωπα. Τά πρόσωπα βεβαίως διακρίνονται μεταξύ τους, ἀλλά ἡ διάκριση δέν σημαίνει διαίρεση κατά τά πρότυπα τῆς κτιστῆς πραγματικότητος. Τά πρόσωπα κοινωνοῦν σύμφωνα μέ τήν ταυτότητα τῆς μίας οὐσίας καί ἔχουν μαζί καί χωριστά τό πλήρωμα τῆς θεότητος πλήν τοῦ αἰτίου, γιατί μοναδικό αἷτιο τῆς υπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἶναι ὁ Θεός Πατέρας. Γι' αὐτό κάθε πρόσωπο εἶναι ὁλόκληρος ὁ Θεός καί δέν ἔχουμε τρεῖς Θεούς ἀλλά Ἕναν ἀπολύτως. Οὐσία καί φύση τοῦ Θεοῦ εἶναι ταυτόσημες, σημαίνουν τόν Ἕνα καί μόνο Θεό. Πρόσωπο καί ὑπόσταση εἶναι πάλι ταυτόσημες ἔννοιες, σημαίνουν τήν ἰδιαιτερότητα ὡς ἀτομικότητα. Συνεπῶς οἱ τρεῖς

υποστάσεις υπάρχουν αιωνίως και συναϊδίως στην έκφανση της μίας ουσίας. Αυτός είναι ο ένας και μοναδικός τρόπος της αιώνιας ακατάλυπτης και αναλλοίωτης υπάρξεως του ενός και μόνου Θεού. Στην αΐδια αυτή σχέση των τριών προσώπων, μοναδικό αίτιο είναι ο Θεός Πατέρας. Ο αποκαλυφθείς αληθινός Θεός είναι μονάδα τρισυπόστατη, κατά την ουσία του είναι άορατος και ακατάληπτος και επέκεινα πάντων. Ωστόσο καθίσταται όρατός και καταληπτός διά μέσου των άκτίστων ενεργειών του, από τις οποίες προέρχεται όλος ο κτιστός υλικός και πνευματικός κόσμος. Επομένως ό,τι γνωρίζομεν για τον Θεόν δεν είναι ή ουσία του αλλά οι άκτιστες ενέργειές Του που αποκαλύπτονται στη δημιουργία και δίνουν ουσία και υπόσταση στα πάντα. Διά μέσου του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Αιωνίου και Άσάρκου Λόγου, που ενανθρώπισε σε μία δεδομένη ιστορική στιγμή και έγινε και τέλειος άνθρωπος και ένσαρκος Λόγος, κατανοούμε τό μυστήριο της Δημιουργίας και γινόμαστε κατ' υιοθεσίαν κοινωνοί και μέτοχοι της Θεότητας.

Τό Κοράνιον, ιερόν βιβλίον του Μουσουλμανισμού, αποτελεί για τους Μουσουλμάνους την αληθινή αποκάλυψη του αληθινού Θεού και την τελευταία έκδοση του αιωνίου Αρχετύπου που συνιστά τό ασφαλές κριτήριο για την αλήθεια των Γραφών που προηγήθηκαν δηλ. τόσον της «Τορά» Πεντατεύχου της Παλαιάς Διαθήκης, των Ψαλμών, όσον και του «Ιντζίλ» – Ευαγγελίου και που επικυρώνει ή απορρίπτει την αυθεντικότητα της διδασκαλίας τους δεν αποδέχεται την πίστιν εις την Θεότητα του Ίησου Χριστού διά της σούρας (Η Τράπεζα 5:19) «Άπιστοι εισίν οι λέγοντες ότι ο Μεσσίας Υιός της Μαριάμ είναι Θεός. Είπέ αυτοίς, τίς δύναται νά αναχαιτίση τον Θεόν εάν θελήση νά καταστρέψη τον Μεσσίαν Υιόν της Μαριάμ και την μητέραν αυτού και πάντα τά επί της γης όντα;» απορρίπτει ώσαύτως την πίστιν εις την πατρότητα του Θεού, διότι αφελώς συνδέεται αυτή μετ' αποδοχής συζύγου και τέκνων και βεβαίως την πίστιν εις την Άγίαν Τριάδα, διά της σούρας του Κορανίου: (Αί γυναίκες 4:169) «Πιστεύετε όθεν εις τον Θεόν και εις τους αποστόλους Αυτού και μή λέγετε ότι ύπάρχει Τριάς. Παύσατε λέγοντες τουτο και θά ώφεληθήτε διότι εις είναι μόνον ο Θεός. Δεδοξασμένον ειη τό όνομα του Κυρίου, ούτος δεν έχει Υιόν. Τά εν τοις ουρανοίς άνω και τά εν τη γη κάτω εις Αυτόν ανήκουσι μόνον. Η προστασία αυτού είναι έπαρκής», απορρίπτει ώσαύτως την σταύρωσιν και την ανάστασιν του αληθοϋς Θεού Σωτήρος και Αυτρωτού Κυρίου Ίησου Χριστού μέ τη σούρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:156): «Και ειπον ήμεις έφονεύσαμεν τον Μεσσίαν Ίησουν, Υιόν της Μαριάμ τον Απόστολον του Θεού. Ούχι δεν έφόνευσαν, δεν έσταύρωσαν αυτόν αλλά έτερον τινά όμοιον αυτώ. Οι δέ συζητήσαντες επί του αντικειμένου τούτου, ξμειναν αυτοί οι ίδιοι εν τη άμφιβολία, δεν ήσαν βέβαιοι περί τούτου αλλά κατά εικασίαν. Άληθώς ούτοι δεν έφόνευσαν αυτόν άλλ' ο Θεός εν τη ισχύι και σοφία αυτού μετεκαλέσατο αυτόν», εισαγάγει γεώδεις, χωματένιες σαρκικές ήδονές στον Παράδεισο μέ την σούρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:60) «ο πιστεύων και πράττων τό άγαθόν εισελεύσεται εις κήπους περιρύτους υπό ρυάκων, εκεί θά μένει αιωνίως, εκεί θά εύρη γυναίκας άσπίλους και εύάρεστον σκιάν» και θεσπίζει τό έγκλημα και τό φόνο και την επιβολή της βίας σάν πρακτικές διαδόσεως της δήθεν αποκαλύψεως του Θεού μέ την σούρα του Κορανίου (Η μετάνοια 9:5) «Όταν παρέλθωσι οι ιεροί μήνες τότε φονεύετε τους πολυθειστάς όπου άν συναντήσητε, ζωγρεΐτε πολιορκούντες και ένεδρεύοντες αυτούς», καθώς και μέ τη σούρα (Ο Μωάμεθ 47:4-10) «Όπόταν συναντάτε τους άπίστους φονεύετε και κατασφάζετε, συγκρατούντες στεργώς τά δεσμά του αίχμαλώτου. Μετά δέ την κατάπαυση της μάχης άφετε έαυτόν έλεύθερον ή ανταλλάξατε άντί λύτρων. Πράττετε ούτως εάν έβούλετο ο Θεός θά έθριάμβευε ο ίδιος επ' αυτών αλλά υποβάλλει ύμās εις τον πόλεμον διά νά δοκιμάσει ύμās διά των δέ ... όσοι πιστοί εάν συνδράμετε τον Θεόν εις την μάχην Αυτού κατά των άπίστων και ο Θεός θά συνδράμει ύμās κατευθύνων τά ύμέτερα διαβήματα».

Παρά όμως τά άνωτέρω στό Κοράνιον περιγράφεται και αναγγέλεται ο Ευαγγελισμός της Ύπεραγίας Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας και ή γέννησις του Αυτρωτού και Θεού και Σωτήρος Ίησου Χριστού μέ την σούρα: (Η Μαριάμ 19:16-29) «Ω Μωάμεθ πραγματεύθητι εν τω Κορανίω περί της Μαριάμ. Πώς αυτή άπεσύρθη του οίκου της, προς τό ανατολικόν μέρος.

Ἐκαλύφθη διά πέπλου, ὅστις ἀπέκρυψεν αὐτήν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των. Καταπέμψαμεν αὐτῇ τό Πνεῦμα ἡμῶν, ὅπερ ἐνώπιόν της ἔλαβεν ἀνθρωπίνην μορφήν. Αὕτη δέ εἶπεν: Ζητῶ καταφύγιον παρά τοῦ Οἰκτίρμονος ἐναντίον σου ἕάν φοβεῖσαι αὐτόν. Οὗτος δέ ἀπεκρίθη. Ἐγώ εἰμι ἀπόστολος τοῦ Κυρίου σου πεμφθείς πρὸς σε ὅπως σοί δώσω υἱόν ἅγιον. Πῶς τοῦτο προσέθηκεν αὕτη ἐνῶ ἄνδρα οὐ γινώσκω καί ἐνῶ οὐκ εἰμί ἀκόλαστος. Ὁ δέ ἀπεκρίθη οὕτω γεννήσεται ὁ Κύριος σου εἶπεν τοῦτο δι' ἐμέ εἶναι εὐκολόν. Ἔστε δέ σημεῖον τοῖς ἀνθρώποις καί τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας. Τό θέσπισμα ἀπηγγέλθη ἤδη. Συνέλαβεν υἱόν καί ἀπεσύρθη εἰς μεμακρυσμένον μέρος κατέλαβον δέ αὐτήν αἱ ὀδύναι τοῦ τοκετοῦ πλησίον δένδρου φοινίκων... Καί ἐπορεύθη εἰς τόν οἶκον αὐτῆς φέρουσα εἰς τοὺς βραχίονας τό υἱόν της. Μαριὰμ παράδοξον ἔργον ἔπραξας». Σέ ἄλλη σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:116-117) τοῦ Κορανίου γίνεται δεκτόν τό κατ' ἐξοχὴν προφητικόν ἀξίωμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀπονέμονται σέ Αὐτόν τίτλοι, πού δέν ἀποδίδονται ἀπὸ τό Κοράνιον στόν ἴδιον τόν Μωάμεθ: «Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς: Πῶς ἡδυνάμην νά εἶπω ... Σὺ ἔγνωσ τά ἐν τῷ μυχῷ τῆς καρδίας μου... ἐγὼ δέν ἐδίδαξα αὐτοῖς ἢ τὰς ἐντολάς σου. Λατρεύετε τόν Θεόν τόν Κύριον ἐμοῦ τε καί ἡμῶν. Ἐν ὅσῳ διέμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡδυνάμην νά μαρτυρήσω περὶ αὐτῶν, νῦν ὅμως ἀνεκλίθην παρά σοῦ. Σὺ αὐτός ἐώρας τά πάντα καί εἰ μάρτυς πάντων». Στήν σούρα (Ἡ Βοῦς 2:81) ἀναφέρεται τό Κοράνιον στόν Ἰησοῦν Χριστόν μέ τοὺς λόγους «Παρέσχομεν τῷ Ἰησοῦ Υἱῷ τῆς Μαριὰμ σημεῖα προφανῆ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐνισχύσαντες αὐτόν διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Δέν ἀποκαλεῖται στό Κοράνιον ὁ Ἰησοῦς Χριστός μόνον «Προφήτης καί Ἀπόστολος», ἀλλά ἀκόμη «Μεσσίας», «Λόγος Θεοῦ», θεωρεῖται «Νεὸς Ἀδάμ» διότι ἐγεννήθη κατὰ ἰδιαίτερον ὑπερφυσικόν τρόπον καί ὄχι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Στήν σούρα τοῦ Κορανίου (Αἱ γυναῖκες 4:169) διακηρύσσεται «Ὁ Μεσσίας Ἰησοῦς Υἱὸς τῆς Μαριὰμ, Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καί ὁ Λόγος Αὐτοῦ». Τό ἀνακαινιστικόν ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ περιγράφεται στό Κοράνιον μέ τρόπον διθυραμβικόν στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἑμράν 3:40-42,43) ὅπου ἀναφέρεται «Ὁ Μεσσίας θά κληθῇ Ἰησοῦς υἱὸς τῆς Μαριὰμ ἐνδοξος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καί ἐν τῷ μέλλοντι καί εἰς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Θά διδάξει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βρεφικῆς αὐτοῦ ἡλικίας καί εἴτα γενόμενος ἀνὴρ. Ἔσεται δέ ἐκ τῶν ἐναρέτων... καί θά διδάξῃ τὴν βίβλον, τὴν σοφίαν, τὴν Πεντάτευχον καί τό Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἰησοῦς ἔσται ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ καί θά εἴπῃ πρὸς αὐτούς. Ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς διά τῶν σημείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Θά σχηματίσω ἀπὸ χοῦν πτηγόν, θά ἐμφυσήσω εἰς αὐτό διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, θά λάβῃ ζωὴν. Θά θεραπεύσω τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν καί τόν λεπρόν, θά ἀναστήσω νεκρούς διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί θά εἶπω ὑμῖν ὅτι ἐφάγετε καί ὅ,τι κρατεῖτε κρυπτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν. Ταῦτα πάντα ἔσονται θαύματα δι' ὑμᾶς ἕάν εἰσθε πιστοί». Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:109-111). Σέ πολλά σημεῖα τοῦ Κορανίου τονίζεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγεννήθη κατὰ τρόπον ὑπερφυσικόν ἐκ τῆς Παρθένου Μαριὰμ καί τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται σάν υἱὸς ἀνδρός τινός, ὅπως συνήθιζαν οἱ Ἄραβες ἀλλὰ πάντοτε ὡς ὁ Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς τῆς Μαριὰμ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ βρεφικοῦ ἤδη λίκνου κατέχει σοφίαν, ὁμιλεῖ, ἀναγγέλει τό ἔργον Του, βεβαιώνει τὴν ἀγνότητα τῆς Μητρός Του. Στὴ σούρα (Ἡ Μαριὰμ 19:30-32) ἀναφέρονται «Ἡ Μαριὰμ ἐνευσε πρὸς αὐτούς ἵνα ἐρωτήσωσι τό βρέφος. Πῶς ἠρώτησαν δύναται νά λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς τό βρέφος κείμενον ἔτι ἐν τῷ λίκνῳ; Εἰμί δοῦλος τοῦ Θεοῦ εἶπεν τό βρέφος, ὁ Κύριος μοι ἐδώρησεν τὴν βίβλον ποιήσας με προφήτην». Στό Κοράνιον ὁ Μωάμεθ γνωρίζει καί σέβεται τὴν ὑπέροχον θαυματουργικὴν δύναμιν τοῦ Μεσσίου. Ἀναφέρει θεραπείες ἀσθενῶν, καθαρισμόν λεπρῶν, ἀνάστασιν νεκρῶν καί ἀκόμη θαύματα τὰ ὁποῖα μνημονεύονται ἀπὸ τὰ ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια. Ἰδιαίτερα ἔμφασις δίδεται στό θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τοῦ ὁποῖου διέθερεψε τοὺς πεντάκις χιλίους ἄνδρας στήν ἔρημον. Στὴ σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:112-115) ἀναφέρεται: «Εἶπον οἱ μαθηταὶ πρὸς τόν Ἰησοῦν, Υἱέ τῆς Μαριὰμ δύναται ὁ Κύριός Σου νά καταβιβάσῃ ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πλήρη ἐδεσμάτων; καί ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη φοβήθητε τόν Θεόν ἕάν εἰσθε εὐσεβεῖς. Ἐπιθυμοῦμεν εἶπον οἱ μαθηταὶ παρακαθήσαντες νά εὐωχηθῶμεν ἐπ' αὐτῆς καί τότε στερεωθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν, θά γνωρίσωμεν ὅτι ἐδίδαξας ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν καί ἐσόμεθα ὁμολογηταὶ σου. Καί ὁ Ἰησοῦς Υἱὸς τῆς Μαριὰμ δεηθεὶς πρὸς τόν Θεόν εἶπε: Κύριε καί Θεέ μου καταβίβασον ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πρὸς εὐωχίαν τοῦ πρώτου καί τοῦ τελευταίου ἡμῶν καί αὕτη ἔστω ὡς τεκμήριον τῆς σῆς

παντοδυναμίας. Διάθρεψον ἡμᾶς Σὺ ὁ ἄριστος τῶν διατροφέων. Εἶπεν ὁ Θεός: Θά καταβιβάσω αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν μὴ πιστεύοντα εἰς τὸ θαῦμα τοῦτο».

Σέ δέκα τρία κεφάλαια ἀναφέρεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μαρία μέ ἐξόχως τιμητικόν τρόπον σάν ἄσπιλος παρθένος στήν σούραν (Οἱ Προφῆται 21:91), «εἰς δέ τήν Ἄσπιλον Παρθένον ἐνεφυσῆσαμεν τό Πνεῦμα ἡμῶν», σάν ἐνάρετος μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:79) «ἡ δέ μήτηρ αὐτοῦ (Μεσσίου) ἦτο ἐνάρετος» σάν Ἀγνή πάσης κηλίδος μεταξύ ὅλων τῶν γυναικῶν, στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἑμράν 3:37) «Καί εἶπεν ὁ ἄγγελος Μαριάμ ὁ Κύριος σου ἐξέλεξέ σε καί ἐτήρησέ σε ἀγνήν πάσης κηλίδος μεταξύ ὅλων τῶν γυναικῶν».

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένων σημείων τοῦ Κορανίου παραθέτομεν τό κήρυγμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου πού προηγήθη ἔξ (6) ὁλοκλήρους αἰῶνες τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἄραβος ἐμπόρου Μωάμεθ ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τό ἔτος 570 μΧ στή Μέκκα τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου, υἱός τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἀμινά Μπίντ Οὐαχάμπ ἀπό τήν φυλὴ τῶν Κουραϊσιτῶν πού ἀνῆκε στήν οἰκογένεια τῶν Χασιμιτῶν καί πού ὀρφανός ἀνετράφη ἀπό τόν πάππον του Ἀμπντούλμουτταλίμπ καί τόν θεῖον του Ἀμπού Ταλίμπ καί 25ετῆς ὧν συνεξεύχθη τήν 40χρονη χήρα Χαντίτζα καί ἄλλας ὀκτώ (8) ἐπισήμους γυναῖκας, μετὰ τόν θάνατόν της καί πού ἄρχισε νά κηρύττει τό 610 μΧ σέ ἡλικία 40 ἐτῶν ἔχων πολλὰς ἀμφιβολίας διὰ τό ἔργον αὐτό. Τό κήρυγμα λοιπόν τοῦ διακηρυσσομένου καί ἀπό τόν Μωάμεθ σάν Μεσσίου δηλ. ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ πού προανήγγειλαν ὅλοι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετον μέ ὅ,τι ὁ Μωάμεθ συνέλαβε σάν ἰδέα περὶ τοῦ ἐνός καί ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τήν διεκήρυξε.

Παραθέτομεν τρία μόνο ἐνδεικτικά σημεία ἀπό τό ἄπειρο πλῆθος πού ὑπάρχει: Α. «Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. καί ἐάν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τό αὐτό ποιοῦσι. καί ἐάν δανεῖζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τά ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανεῖζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστίν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καί πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί». (Λουκ. 6,36) Β. «Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καί περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καί σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν, καί ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὗς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καί ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς» (Ἰωαν. 17,20-26) Γ. «Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὥς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.» (Ματθ. 22,29-30) Ὁλόκληρο τό Εὐαγγέλιον ἀποκαλύπτει τὴν πατρικὴ σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο καί καλεῖ τόν ἄνθρωπο ὅχι νά ὑποταγῇ στὸν Θεόν ἀλλὰ νά ἐνωθῇ μέ τὴν θεία του φύση καί νά γίνῃ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος κατὰ χάριν. Τό κήρυγμα τοῦ Μεσσίου δὲν ἀφοροῦσε ἀσφαλῶς μόνον τοὺς ἑβραίους ἀλλὰ ὅλο τό ἀνθρώπινον γένος κατὰ τόν λόγον Αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοῖς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28, 19-20). Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἤρθε νά καταργήσῃ τόν Μωσαϊκὸν Νόμον καί τοὺς Προφῆτας ἀλλὰ νά τοὺς συμπληρώσῃ καί εἶναι ἡ μόνη καί ἡ πλήρης γιὰ τόν

Θεόν, τόν κόσμον καί τόν ἄνθρωπον ἀλήθεια ἢ ὁποία ἀπεδείχθη καί ἐσφραγίσθη ὄχι μέ τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ μόνον, ἀλλά μέ τό αἷμα καί τό μαρτύριον τους. Διότι τά ἀληθινά παιδιά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἐπεβλήθησαν μέ τήν βία καί τήν μάχαιρα καί τόν θάνατο τῶν ἄλλων ἀλλά μέ τό θαῦμα καί τήν προσωπική τους θυσία. Τό ἀληθές κήρυγμα λοιπόν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεσσίου βεβαιοῦται μέ τήν μαρτυρία καί τό μαρτύριο ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους αἰῶνες τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί 11.000.000 περίπου σφαγιασθέντων κατακρεουργηθέντων καί καέντων μαρτύρων καί Ἁγίων Της καί ἐπομένως ἐγείρεται κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω τό ἀμείλικτο ἐρώτημα: Ποῖος λέγει τήν ἀλήθειαν; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, πού ἐγεννήθη στόν κόσμον αὐτόν ὑπερφυσικῶς, διά τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί ὄχι κατά τήν φυσικήν ὁδόν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀποδεικνύεται καί διά τῆς παραθέσεως τῶν ἀνωτέρω σουρῶν ὅτι ἀποδέχεται καί διακηρύσσει πλήρως καί ὁ Μωάμεθ στό Κοράνιόν του, καί τοῦ ὁποίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τό κήρυγμα ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν καί ὁλοκλήρωσιν τῆς εἰς τούς Προφήτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γενομένης ὑπό τοῦ Θεοῦ Ἀποκαλύψεως, ὁ δέ Λόγος Του καί ἡ Ἀνάστασίς Του μᾶς δίδεται ἀψευδῆς διά τῶν μέ τόν θάνατο τους μαρτυρησάντων τήν Ἀλήθειαν ἢ ὁ λόγος καί οἱ πεποιθήσεις ἑνός κοινοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἀραβα ἐμπορίου Μωάμεθ υἱοῦ τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐαχάμπ, πού ἔζησε ἐξακόσια χρόνια μετά τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί πού γεννήθηκε ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται κατά φύσιν καί πέθανε καί τάφηκε καί πού ἀνατρέπουν πλήρως καί οὐσιαστικῶς ὅλον τό περιεχόμενον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ διά τῶν προφητῶν καί τοῦ ἐνσαρκωθέντος, σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Υἱοῦ Του, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ὅταν ληφθῇ ἐπιπροσθέτως ὅτι ὁ Μωάμεθ ὑπ' οὐδενός ἐπροφητεύθη διότι ὁ ἰσχυρισμός του στή σούρα τοῦ Κορανίου (Πολεμική παράταξη 61:6) «Ὁ δέ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ εἶπε πρὸς τόν λαόν αὐτοῦ Ὡς υἱοί Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμί Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθείς πρὸς ὑμᾶς ὅπως κυρώσω τήν πρό ἐμοῦ ἀποσταλεῖσαν Πεντάτευχον καί εὐαγγελίσωμαι ὑμῖν τήν ἔλευσιν ἐτέρου Ἀποστόλου μετ' ἐμέ οὗ τό ὄνομα Ἀχμέτ» καθώς καί ἡ θέσις τῶν Μουσουλμάνων ἐρμηνευτῶν ὅτι δῆθεν στό Εὐαγγελικό ἐδάφιο Ἰω. 16, 7 «Εάν μή ἀπέλθω ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς, ἐάν δέ πορευθῶ πέμψω αὐτόν πρὸς ὑμᾶς» ὑπῆρχε ἀρχικά ἡ λέξις περικλυτός καί ὄχι Παράκλητος ἢ ὁποία σημαίνει ἐνδοξος καί εἶναι συνώνυμος τῆς κορανικῆς λέξεως Ἀχμέτ εἶναι ἐντελῶς ἀνάξια ἀντικρούσεως διότι προσκρούουν στήν ἐπὶ ἑξὶ αἰῶνες μέχρι τῆς ἐμφάνισεως τῆς δῆθεν ἀποκαλύψεως τοῦ Κορανίου, χριστιανική πίστις, Οἰκουμενικές Συνόδους, θεολογία, συγγραφική δραστηριότητα, παγχριστιανική πεποίθησις καί ἐπιστήμη καί μάλιστα στήν κοινή λογική διότι εἶναι ἐντελῶς ἀδιανόητο νά ἀνέμενε ὁ Θεός ἑξὶ ὁλοκλήρους αἰῶνες ἀπὸ τήν ὑπερφυσική ἐνσάρκωση, δράση καί παρουσία τοῦ Μεσσίου καί ἀνάληψή του στοὺς οὐρανούς γιά νά ἀποστείλει τήν δῆθεν σφραγίδα πάντων τῶν προφητῶν δηλαδή τόν κοινόν ἄνθρωπον Μωάμεθ. Ἀντιθέτως ὁ ἀληθινός Παράκλητος, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπεφοίτησε πενήντα μέρες μετά τήν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καί δέκα μετά τήν ἀνάληψιν Του στοὺς μαθητάς καί Ἀποστόλους Του ἰδρύοντας τήν Ἐκκλησία Του πού εἶναι τό σῶμα Του μέ ἐκεῖνον κεφαλή, ἐνδυναμώνοντας τοὺς κρυβομένους καί τρομοκρατημένους μαθητάς τοῦ Χριστοῦ γιά νά κηρύξουν σέ ὅλο τόν κόσμον τό Εὐαγγέλιο τῆς υἰοθεσίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τό Θεό Πατέρα καί νά ἀδιαφορήσουν γιά τήν προσωπική τους τύχη καί γιά τά τρομακτικά βάσανα καί τελικά τόν μαρτυρικό καί ἐπώδυνο θάνατο, πού θά «κέρδιζαν» ἀπὸ ὅλη αὐτή τήν πνευματική προσπάθεια. Ὅταν ληφθῇ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μωάμεθ κατά τά ἀνωτέρω ἐπέβαλε τήν θρησκεία του μέ τήν βία, τόν θάνατο καί τήν ἐξουσία καί τό κυριώτερον ἐάν ἦσαν ἀληθεῖς οἱ δῆθεν ἀποκαλύψεις πού ἐγένοντο σέ αὐτόν ἀπὸ τόν φερομένον σάν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, θά ἔπρεπε ὁ Θεός νά εἶναι ἐντελῶς παράφρων, ἐφ' ὅσον ἄλλα ἐκήρυσε καί ἀπεκάλυπτε ἐπὶ αἰῶνες στό ἀνθρώπινον γένος καί ἐξακόσια χρόνια μετά τήν τελευταίαν του ἀποκάλυψιν «μετέβαλε γνώμην» καί ἄλλαξε ῥιζηδόν τήν περί τοῦ ἑαυτοῦ του γνωστοποίησις. Ἐπειδή ὅμως αὐτό εἶναι βλασφημία καί ὕβρις κατά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὅπως τό μεγαλειῶδες σύμπαν, «τό ἔργον τῶν χειρῶν Του» ἀποδεικνύει μέ τήν ὑπερμαθηματικήν ἀκρίβειαν τῶν δισεκατομμυρίων γαλαξιακῶν σχηματισμῶν εἶναι Ἡ πανσοφία, εἶναι Ἡ ἀπόλυτος ἀλήθεια, εἶναι Ἡ ἀπόλυτος ἀγάπη, λογικῶς εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά ἔχει συμβεῖ καί κατά λογική ἀκολουθία τό συμπέρασμα πού ἐξάγεται εὐχερῶς

είναι, ότι ο κοινός άνθρωπος Μωάμεθ διεμόρφωσε εξακόσια χρόνια μετά την ολοκλήρωση της Θείας Αποκαλύψεως εξ ιδίας πρωτοβουλίας, σκέψεως και αντιλήψεως τό θρησκευτικό του σύστημα πού αποτελεί συμπίλημα αρχαίων αραβικών θρησκευτικών δοξασιών ιουδαϊκών και χριστιανικών αντιλήψεων και τό χρησιμοποίησε γιά νά συνενώσει τίς Άραβικές φυλές της έποχής του και γιά νά δημιουργήσε τό θεοκρατικό, ήγεμονικό του καθεστώς, κατακτώντας την έξουσία και δημιουργώντας κράτος.

Ός έκ τούτων ό Μουσουλμανισμός αποτελεί βαθυτάτη πλάνη και ή θρησκευτική παραδοχή αυτού δέν αποτελεί αποκάλυψη του ζώντος Θεού αλλά άνθρωποπαθές κατασκεύασμα πού ουδεμία σχέση έχει μέ την αλήθεια του αποκαλυφθέντος στην Παλαιά Διαθήκη Δημιουργού του σύμπαντος κόσμου Ένός και μοναδικού Τρισυποστάτου Θεού, στους γενάρχες του έβραϊκού έθνους Άβραάμ, Ίσαάκ, Ίακώβ και έξαιρέτως στον Προφήτη Μωϋσή και κατά την Καινή Διαθήκη ένσαρκωθέντος έν τῷ προσώπῳ του Λόγου Αυτού σέ έκπλήρωση των ανά τους αιώνας προφητειών γιά την σωτηρία του κόσμου.

Έξοχώτατε, επιτρέψατέ μου νά Σᾶς σημειώσω επιπροσθέτως:

Α) Τό Κοράνιο.

Αρχίζω μέ τό ἄν τό Κοράνιο εἶναι λόγος του Θεού, ἢ λόγος του Σατανᾶ. Τό Κοράνιο μαζί μέ τό πρόσωπο του Μωάμεθ εἶναι οἱ δύο στύλοι, πάνω στους οποίους στηρίζεται ὅλο τό οἰκοδόμημα του Ίσλάμ, εἶναι οἱ δύο κύριοι ἄξονες, γύρω ἀπό τους οποίους περιστρέφεται ὅλη ἡ θρησκευτικότητα των Μουσουλμάνων. Γιά τους Μουσουλμάνους τό Κοράνιο συνοψίζει ὅλη τή διδασκαλία του Ίσλάμ, εἶναι ἡ πεμπτουσία του Ίσλάμ, εἶναι ὅ,τι τό Εὐαγγέλιο γιά τους Χριστιανούς και ὅ,τι ἡ Τορά και τό Ταλμουδ γιά τους Έβραίους. Ένα βασικότατο ἐρώτημα σχετικά μέ τό θέμα τῆς ἀπό Θεοῦ, ἢ μή, προελεύσεως του Κορανίου θέτει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος παρατηρεῖ: «Και τίς ἐστίν ὁ μαρτυρῶν, ὅτι γραφήν αὐτῷ δέδωκεν ὁ Θεός; ...οὐδὲ παρόντων ὑμῶν ὁ Θεός ὡς τῷ Μωϋσῇ βλέποντος τοῦ λαοῦ, καπνιζομένου ὄρους δέδωκε τόν νόμον, κακεῖνω τήν γραφήν ἣν φατέ παρέσχεν, ἵνα και ὑμεῖς τό βέβαιον ἔχητε; [...] Καί Ἀποκρίνονται ὅτι ἐν ὧσφ κοιμᾶται κατέβη ἡ γραφή ἐπάνω αὐτοῦ. Καί τό γελοιῶδες πρὸς αὐτούς λέγομεν ἡμεῖς. Ὅτι λοιπὸν ἐπειδὴ κοιμώμενος, (ὁ Μωάμεθ), ἐδέξατο τήν γραφήν. και οὐκ ἦσθετο τῆς ἐνεργείας, εἰς αὐτόν ἐπληρώθη τό τῆς δημῶδους παροιμίας ‘ὄνειράτα μοί λέγεις’, ἢ ‘ὄνειροπολεῖ καθεύδων’». Μεταφράζω: Ποιὸς μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ Θεός ἔδωσε στον Μωάμεθ τήν γραφήν αὐτήν; (δηλαδή τό Κοράνιο;). Πῶς ὁ Θεός δέν ἔδωσε τήν γραφή αὐτή παρόντων ὑμῶν, ἢ ἔστω ἐνώπιον κάποιων ἀξιοπίστων μαρτύρων, ὥστε νά εἴστε και ἐσεῖς βέβαιοι γιά τήν ἀπό Θεοῦ προέλευσή της, ὅπως αὐτό συνέβη στην περίπτωση τοῦ Μωϋσέως, ὁ ὁποῖος παρέλαβε τόν νόμο παρόντος και βλέποντος τοῦ λαοῦ, καθ’ ὃν χρόνον τό ὄρος (Σινᾶ) καπνιζόταν; Καί αὐτοί (οἱ ὁπαδοί του Ίσλάμ) ἀποκρίνονται, ὅτι τήν παρέλαβε τήν ὥρα πού ὁ Μωάμεθ κοιμόταν. Ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοί ἐπικαλοῦνται τό ἀστεῖο αὐτό ἐπιχείρημα και ἡμεῖς (οἱ χριστιανοί) ἀπαντοῦμε σ’ αὐτούς και λέμε: Ἐπειδὴ λοιπὸν κοιμώμενος (ὁ Μωάμεθ) δέχθηκε τήν γραφήν και δέν αἰσθανόταν τήν ἐνέργεια, τήν σημασία των λόγων της, ἐφαρμόσθηκε σ’ αὐτόν τό τῆς δημῶδους παροιμίας: Μοῦ λές ὄνειρα, ἢ ὄνειροπολεῖς κοιμώμενος». Τό συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι, μέ βάση τὰ παρὰ πάνω, ὅτι τό Κοράνιο δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἓνα ἀποκῆμα τῆς φαντασίας τοῦ Μωάμεθ. Στην καλλίτερη περίπτωση, εἶναι λόγος ἑνὸς βεδουίνου καμηλιέρη τῆς ἐρήμου, ὁ ὁποῖος συνέρραψε διάσπαρτες παραδόσεις και διδασκαλίες γιά νά δημιουργήσε ἓνα θρησκευτικοπολιτικό σύστημα των κατοίκων τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου. Νεώτερος ἐρευνητής παρατηρεῖ σχετικά μέ τό Κοράνιο, ὅπως προαναφέρθηκε ὅτι εἶναι κατά τό μεγαλύτερο μέρος του συμπίλημα, συρραφή παραποιημένων χωρίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπως τήν παρερμήνευσε ὁ Μωάμεθ, ὅπως ἐπίσης και στοιχείων ἀπό τόν Ζωροαστρισμό και, τέλος στοιχείων ἑνὸς παρεφθαρμένου Χριστιανισμοῦ. Τό τελευταῖο ὀφείλεται στό ὅτι κατά τόν δον αἰῶνα εἶχαν ἀναπτύξει ἱεραποστολική δραστηριότητα μεταξύ των Ἀράβων οἱ αἱρέσεις τοῦ Ἀρειανισμοῦ, των Μονοφυσιτῶν, και των

Εἰδικότερα ἡ παραποίηση καὶ παρερμηνεία τῶν χωρίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ, (σύμφωνα μὲ τὸν παρὰ πάνω ἐρευνητὴ), στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Μωάμεθ «θεώρησε ὑποχρέωσή του νὰ ἐπανορθώσει» τὰ λάθη τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ νὰ «ἀποκαταστήσει τὴν ἀλήθεια». Διότι κατὰ τὴν ἀποψή του «τόσο ἡ Παλαιά, ὅσο καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶχαν ὑποστῇ ἀλλαγὲς ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ἐπιστήμονες, προκειμένου οἱ τελευταῖοι νὰ ἐδραιώσουν καὶ νὰ φυλάξουν τὶς θέσεις τους». Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ὅμως εἶναι ἀβάσιμος, διότι ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τῆς κριτικῆς τοῦ κειμένου τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τὸ κείμενο παρέμεινε οὐσιαστικὰ ἀναλλοίωτο. Ὁ παρὰ πάνω ἰσχυρισμὸς τοῦ Μωάμεθ ἀναιρεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κοράνιο. Διότι τὸ Κοράνιο, ἀναφερόμενο στὴν Παλαιά, καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, γράφει: «Καὶ δώσαμε [ἐννοεῖται ὁ Θεὸς] στὸν Μωϋσῆ τὴν Βίβλο καὶ τὴν κάναμε ἕναν ὁδηγό, γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραήλ, [μὲ τὴν ἐντολή]: Μὴ πάρετε ἄλλον ἀπὸ (ἀπὸ ἐμένα) προστάτη στὶς ὑποθέσεις σας» (Σούρα 17 Τὸ Νυκτερινὸ Ταξίδι ἢ τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραήλ, ἐδαφ. 2). «Πῶς ἔρχονται σὲ σένα, [οἱ Ἑβραῖοι], νὰ τοὺς δικάσεις τὴν στιγμή πού ἔχουν μπροστά τους, (τὸν δικό τους) Νόμο! Ἐκεῖ βρίσκονται (ὅλες) οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀλλάχ [...] Ἐμεῖς εἴμαστε πού ἀποκαλύψαμε τὸν Νόμο, (στὸν Μωϋσῆ), πού σ' αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς. Μ' αὐτὸν δικάζουν τοὺς Ἰουδαίους οἱ προφῆτες, πού δήλωσαν ὑποταγὴ στὸν Ἀλλάχ, καὶ μ' αὐτὸν δικάζουν οἱ Ραββίνοι καὶ οἱ Νομικοί, πού σ' αὐτοὺς ἀνατέθηκε ἡ διαφύλαξη τῆς βίβλου τοῦ Ἀλλάχ καὶ ἐμαρτύρησαν γι' αὐτό». (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο Τραπέζι, ἐδαφ. 43-44). Ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν Ἀγία Γραφή ὡς ὁδηγὸ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραήλ, μέσα δὲ σ' αὐτὴν βρίσκονται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἀπεκάλυψε τὸν Νόμο στὸν Μωϋσῆ καὶ ἐφ' ὅσον στὸν Νόμο αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς, γιατί χρειαζόταν ἡ δῆθεν «ἀποκάλυψη» τοῦ Κορανίου; Ἐφ' ὅσον μ' αὐτὸν τὸν Νόμο δικάζουν οἱ προφῆτες, ἄρα δὲν ἔχει νοθευτεῖ. Ἄλλωστε ὁ παντογνώστης Θεὸς δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀποκαλύψει τὸν λόγο του σὲ πρόσωπα πού θὰ τὸν νόθευαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαὸ τὴν ἐντολή: «Δὲν θὰ προσθέσετε τίποτε ἀπολύτως στὶς ἐντολές πού ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω, οὔτε θὰ ἀφαιρέσετε κάτι ἀπὸ αὐτές» (Δεῦτ. 4,2).

Ἐξ' ἄλλου κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐπιβεβαίωσε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Γράφει τὸ Κοράνιο: «Καὶ πάνω στὰ χνάρια τους, [δηλαδὴ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης], στείλαμε τὸν Ἰησοῦ τὸν γιὸ τῆς Μαριάμ, ἐπικυρώνοντας τὶς Γραφές, (Ταουρά), [δηλαδὴ τὴν Πεντάτευχο], πού εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τοῦ δώσαμε τὸ Εὐαγγέλιο, πού σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς καθὼς καὶ ἡ ἐπικύρωση τῶν Γραφῶν, (Ταουρά), πού εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ Αὐτόν: Καθοδήγηση καὶ προειδοποίηση γιὰ ὅσους σέβονται τὸν Ἀλλάχ. Κι' ἄφησε τὸν Λαὸ τοῦ Εὐαγγελίου νὰ δικάζει, νὰ κρίνει σύμφωνα μὲ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν σ' αὐτό, [τὸ Εὐαγγέλιο], ἀπ' τὸν Ἀλλάχ. Κι' ὅποιος δὲν δικάσει μὲ βάση τὰ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν ἀπ' τὸν Ἀλλάχ, αὐτὸς εἶναι παράνομος» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο Τραπέζι, ἐδαφ.46-47). Τὸ Κοράνιο λοιπὸν δέχεται ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἀποκαλύφθηκε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι «σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς». Ἀλλὰ τί περιέχει τὸ Εὐαγγέλιο; Ὅλο τὸ ἔργο τῆς ἐνσάρκου Θείας Οἰκονομίας, ὅπως αὐτὸ εἶχε προαναγγελθεῖ ἀπὸ τοὺς προφῆτες, καθὼς καὶ τὸν τέλειο ἠθικὸ Νόμο τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού συμπλήρωσε καὶ ὁλοκλήρωσε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς. Τί χρειαζόταν λοιπὸν τὸ Κοράνιο, καθ' ὃν χρόνον τόσον μὲ τὴν Παλαιά, ὅσον καὶ μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη, διὰ τῆς ὁποίας ἔχουμε πλέον τὴν πλήρη καὶ τελεία ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν σωτηρία του; Πέραν αὐτῶν αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο ἀποδέχεται τὸ Κοράνιο, μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν ὑπάρχει «ἕτερο εὐαγγέλιο» (Γάλ.1,6) διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατόν νὰ σωθοῦμε. Καὶ ὅτι ἐκεῖνος πού θὰ τολμήσει νὰ κηρύξει ἄλλο Εὐαγγέλιο διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο πού μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστὸς καὶ ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, (καὶ τέτοιο βέβαια εἶναι τὸ Κοράνιο, πού εἰσηγεῖται στοὺς ἀνθρώπους ἄλλο δρόμο σωτηρίας), νὰ εἶναι ἀναθεματισμένος: «ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ' οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν πᾶρ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. 1,8). Κατόπιν αὐτῶν

τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς λόγος τοῦ Θεοῦ; Τὸ Κοράνιο τοῦ Μωάμεθ, ἢ ἡ Ἀγία Γραφή; Ἀσφαλῶς ἡ Ἀγία Γραφή ποὺ βρισκόταν στὰ χέρια τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Χριστιανῶν 600 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ Κοράνιο.

Β) Τὸ πρόσωπο τοῦ Μωάμεθ.

Στὴν συνάφεια αὐτὴ θὰ προσθέσουμε ἀκόμη ὀλίγα καὶ περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Μωάμεθ, ἀφοῦ αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ Ἰσλάμ. Ἰσχυρίζεται ὁ Μωάμεθ, ὅτι εἶναι ὁ ἔσχατος τῶν προφητῶν καὶ αὐτοαποκαλεῖται ὡς ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν. Σύμφωνα μὲ τὸ Κοράνιο: «Ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἀλλάχ καὶ ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν» (Σούρα 33 Οἱ συνασπισμένες φυλές, ἐδαφ.40). Ὡστόσο ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀβάσιμος, διότι ὁ ἐρχομὸς του καὶ τὸ ἔργο του δὲν προαναγγέλλεται ἀπὸ κανένα Προφήτη, ὅπως αὐτὸ συμβαίνει γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐρωτήθηκε ἀπὸ κάποιον Τοῦρκο συνομιλητὴ του μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε διάλογο σχετικὰ μὲ τὸ Ἰσλάμ, γιατί ἐσεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν δέχεσθε τὸν δικό μας προφήτη, ἀπάντησε: «Εἶναι παλαιότατη συνήθεια, νὰ μὴ δεχόμαστε τίποτε ὡς ἀληθές, ἂν δὲν ὑπάρχουν σχετικὲς μαρτυρίες. Οἱ μαρτυρίες γιὰ τὰ πρόσωπα εἶναι διπλές: Ἡ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ ἔργα καὶ τὰ πράγματα, ἢ ἀπὸ ἀξιόπιστα πρόσωπα.[...]. Ὁ Χριστὸς μαζί μὲ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα θαύματα ποὺ ἐπετέλεσε, μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ καὶ ἀπὸ ἄλλους προφῆτες γι' αὐτὸ ἐμεῖς πιστεύουμε στὸν Χριστὸ καὶ στὸ Εὐαγγέλιό του. Ἀντίθετα τὸν Μωάμεθ δὲν τὸν εὐρίσκομεν, οὔτε ἀπὸ τοὺς προφῆτες τοῦ παλαιοῦ Νόμου νὰ μαρτυρεῖται, οὔτε κάτι θαυμάσιο καὶ ἀξιόλογο καὶ ὀδηγητικὸ πρὸς τὴν πίστη, (δηλαδή κάποια θαύματα), νὰ ἔχει ἐπιτελέσει. Γι' αὐτὸ δὲν πιστεύουμε σ' αὐτὸν καὶ στὸ ἀπὸ αὐτὸν προερχόμενο βιβλίον». Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς γράφει: Ὅταν ἐρωτῶμε τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀφοῦ ὁ Μωάμεθ σᾶς διδάσκει στὸ Κοράνιο, ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάνομε, ἢ νὰ δεχόμεθα χωρὶς τὴν μαρτυρίαν ἄλλων, πῶς δὲν τὸν ρωτήσατε: δώσε μας πρῶτα ἐσὺ «ἀπόδειξιν διὰ μαρτύρων, ὅτι προφήτης εἶ καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξηλθες καὶ ποία γραφὴ μαρτυρεῖ περὶ σοῦ;». Στὸ ἐρώτημά μας αὐτὸ οἱ Ἀγαρηνοὶ «σιωπῶσιν αἰδοῦμενοι» (σιωποῦν γεμάτοι ντροπὴ). Πέραν αὐτῶν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς προειδοποίησε, ὅτι μετὰ ἀπὸ Αὐτὸν θὰ ἔρθουν πολλοὶ ψευδοπροφῆτες καὶ ψευδόχριστοι, οἱ ὁποῖοι θὰ παρασύρουν πολλοὺς στὴν πλάνη τους καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμε: «Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». (Μάτθ. 24,23-24). Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι ὅτι ὁ Μωάμεθ οὔτε θαύματα ἔκανε, οὔτε καμιὰ προφητεία εἶπε, οὔτε προαναγγέλλθηκε ἀπὸ ἄλλους προφῆτες, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ του κάθε ἄλλο παρὰ ἀγία καὶ ἐνάρετη ἦταν. Τὸ κύριο ἐνδιαφέρον τοῦ ἦταν, πῶς νὰ ἀποκτήσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες γυναῖκες, διότι καθὼς μαρτυροῦν οἱ βιογράφοι του εἶχε νυμφευθεῖ 9, μετὰξὺ τῶν ὁποίων σάν ἑβδομὴ τὴν σύζυγο τοῦ υἱοθετημένου γιοῦ του Ζαΐντ καὶ σάν ἑνατὴ τὴν ἐπτάχρονη κορασίδα Ἀἰσέ (κατ' ἄλλους 13), γυναῖκες. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς σχολιάζοντας τὸν πολυγυνισμό τοῦ Μωάμεθ, ἀναφέρει: «Οὗτος ὁ Μάμεδ, (Μωάμεθ), πολλὰς ληρωδίας, (μωρολογίες), συντάξας ἐκάστη τούτων προσηγορίαν ἐπέθηκεν. Οἶον, (ὅπως γιὰ παράδειγμα), ἡ γραφὴ τῆς γυναικὸς καὶ ἐν αὐτῇ τέσσαρας γυναῖκας προφανῶς λαμβάνων νομοθετεῖ καὶ παλλακάς, ἐὰν δύνηται χιλίας, ὅσας ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατάσχη ὑποκειμένας ἐκ τῶν τεσσάρων γυναικῶν (οἱ ὁποῖες θὰ ὑπακούουν στὶς τέσσαρες γυναῖκες)».

Γ) Τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅπως ἀναφέραμε δὲν εἶναι ὁ κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐνανθρώπησε γιὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ κτίσμα. Δὲν ἀποδέχεται τὴν πίστη στὴν Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως σαφῶς ἀναφέρει τὸ Κοράνιο: «Ἀπιστοὶ εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Μεσσίας, Υἱὸς τῆς Μαρίας εἶναι Θεός. Εἰπὲ αὐτοῖς, τίς δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν Θεὸν ἐὰν θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ τὸν Μεσσίαν Υἱὸν τῆς Μαρίας καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα;» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο τραπέζι, ἐδαφ.19). Ἀπορρίπτει ὅπως προαναφέραμε

τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Καὶ εἶπον ἡμεῖς ἐφονεύσαμεν τὸν Μεσσίαν Ἰησοῦν, Υἱὸν τῆς Μαριάμ τὸν Ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ. Οὐχὶ δὲν ἐφόνευσαν, δὲν ἐσταύρωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἕτερον τινὰ ὅμοιον αὐτῷ. Οἱ δὲ συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔμειναν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ, δὲν ἦσαν βέβαιοι περὶ τούτου, ἀλλὰ κατὰ εἰκασίαν. Ἀληθῶς οὗτοι δὲν ἐφόνευσαν αὐτόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ καὶ σοφίᾳ αὐτοῦ μετεκαλέσατο αὐτόν», (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.156). Κατὰ τὸ Ἰσλάμ εἶναι καὶ Αὐτὸς ἕνας ἀπλὸς προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἄλλοι προφῆτες, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε ὁ Θεὸς πρὶν ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐλέγχων τὴν ἀπιστίαν τῶν μουσουλμάνων στὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου παρατηρεῖ, ὅτι αὐτοὶ ἔπαθαν ὅ,τι καὶ οἱ εἰδωλολάτρεις Ἕλληνες, γιὰ τοὺς ὁποίους λέγει ὁ ἀπόστολος, ὅτι «παραδόθηκαν σὲ ἀδόκιμο νοῦ», ἐπειδὴ «ἐνῶ ἐγώρισαν τὸν Θεὸν δὲν τὸν ἐδόξασαν καὶ δὲν τὸν ἐλάτρευσαν ὡς Θεὸν» (Ρωμ.1,21). Διότι καὶ αὐτοί, ἐνῶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστό, ἐπειδὴ λέγουν, ὅτι αὐτὸς εἶναι Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐτέχθηκε ἀπὸ παρθένο καὶ ἔπραξε καὶ ἐδίδαξε θεία πράγματα, ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, παραμένει ἀθάνατος καὶ πρόκειται νὰ ἔλθει γιὰ νὰ κρίνει τὰ σύμπαντα. Ἐνῶ λοιπὸν ἔτσι ἐγνώρισαν τὸν Χριστό, δὲν τὸν ἐπίστευσαν ὡς Χριστόν, δηλαδὴ ὡς Θεάνθρωπον Λόγον, ἀλλὰ «ἄλλαξαν τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ ψεῦδος» καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἀκολούθησαν ἄνθρωπο ἀπλὸ θνητὸ καὶ θαμμένο, τὸν Μωάμεθ, παρὰ τὸν Θεάνθρωπο καὶ αἰεζωο καὶ αἰδίο Λόγο. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀστόχησαν περὶ τὴν πίστιν κατάντησαν νὰ ζοῦν μὲ αἰσχροτήτα καὶ ἀπανθρωπιά, ἐπιδιδόμενοι σὲ ἀνδραποδισμούς, φόνους λεηλασίες, ἀρπαγὲς ἀκολασίες, μοιχεῖες ἀνδρομανίες. Καὶ ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο παραλογισμοῦ, ὥστε ὄχι μόνον νὰ δικαιολογοῦν τὰ ὅσα πράττουν, ἀλλὰ νομίζουν ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐπιδοκιμάζει τὶς πράξεις τους.

Δ) Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου (Τζιχάντ).

Ὅλοι οἱ Μουσουλμάνοι κάνετε λόγο γιὰ «ὀρθόδοξο Ἰσλάμ» καὶ γιὰ «ψευτο-Τζιχάντ τῶν τρομοκρατῶν καὶ ἐξτρεμιστῶν». Σᾶς βολεύει βέβαια αὕτῃ ἡ θέση, ὅπου παρουσιάζετε τὸ Τζιχάντ σὰν κάτι ξένο πρὸς τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν τῶν μουσουλμάνων. Ὡστόσο ἡ διδασκαλία περὶ ἱεροῦ πολέμου, ἡ ὀρθότερα περὶ ὤμῃς βίας καὶ ὀλοκληρωτικῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἀπίστων, (μὴ μουσουλμάνων), ἀποτελεῖ δόγμα πίστεως, πού πρέπει νὰ δονεῖ καὶ νὰ συνέχει τὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀληθινοῦ μουσουλμάνου. Πάμπολλα εἶναι τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, πού μιλοῦν ξεκάθαρα καὶ ἀπερίφραστα περὶ τοῦ Τζιχάντ, γιὰ τὰ ὁποῖα προσποιεῖστε ἄγνοια, προφανῶς διότι δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ τὰ παραθέσετε. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ κάνουν τὸν μὴ μουσουλμάνο ἀναγνώστη νὰ ἀνατριχιάζει καὶ ταυτόχρονα νὰ βεβαιώνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει περιθώριο εἰρηνικῆς συμβιώσεως, (ὅπως ἀφελῶς νομίζουν οἱ θιασῶτες τοῦ Διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ), μὲ τοὺς πιστοὺς τοῦ Μωάμεθ, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀλλάχ νὰ διεξάγουν συνεχῇ καὶ ὀλομέτωπο ἀγώνα γιὰ τὴν παγκόσμια ἐπικράτηση τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι σημαντικό νὰ τονιστεῖ, ὅτι κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ φόνος τῶν ἀπίστων δὲν εἶναι ἔργο τῶν μουσουλμάνων, ἀλλὰ προέρχεται οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος εὐλογεῖ τὸν ἀγώνα τῶν πιστῶν του. Πρᾶγμα πού δείχνει, ὅτι ὁ Μωάμεθ φρόντισε νὰ δώσει στὸ φρικτὸ ἀμάρτημα τοῦ φόνου θεολογικὴ κατοχύρωση, ὥστε οἱ πιστοὶ τοῦ Ἀλλάχ νὰ ἐπιδίδονται στὰ ἐγκλήματά τους μὲ ἡσυχὴ τῇ συνείδησίν τους, χωρὶς ἀναστολές. Παραθέτουμε στὴ συνέχεια ὀρισμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιώνουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές:

«Ὡ προφήτη! Παρότρυνε τοὺς πιστοὺς στὸν πόλεμο. Ἄν ὑπάρχουν εἴκοσι ἀπὸ σᾶς πού ὑπομονετικὰ ἐπιμένουν, θὰ νικήσουν διακόσιους καὶ ἂν ἀπὸ σᾶς εἶναι ἑκατό, θὰ νικήσουν χίλιους ἀπὸ τοὺς ἀπίστους...» (Σούρα 8 Τὰ λάφυρα, ἔδαφ.65). «Ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ, ὅποιον λατρεύει συνétaίρο μ' Αὐτόν» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.48). Ἀφοῦ ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ ἐκείνους ποῦ πιστεύουν σὲ ἄλλο Θεό, τί πρέπει νὰ κάμουν οἱ πιστοὶ του; Ἀσφαλῶς νὰ ἐξοντώσουν ὅσους λατρεύουν «συνεταίρους» τοῦ Ἀλλάχ! «Καὶ νὰ πολεμᾶτε γιὰ χάρι τοῦ Ἀλλάχ ὅσους σᾶς πολεμοῦν, ἀλλὰ μὴν ξεπερνᾶτε τὰ ὅρια, γιατί ὁ Ἀλλάχ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς παραβάτες» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἔδαφ.190). «Φονεύετέ τους, ὅπου τοὺς βρίσκετε καὶ διώχτε τους, ἀπὸ κεῖ

πού σᾶς ἐδίωξαν [...] Ἐν ὅμως σᾶς πολεμήσουν, σκοτώστε τους. Τέτοια εἶναι ἡ τιμωρία τῶν ἀπίστων» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.191). «Ἐν ὅμως σταματήσουν, τότε βέβαια, ὁ Ἀλλάχ εἶναι πολυεπιεικής, πολυεύσπλαχνος» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.192). «Πολεμᾶτε τους ὥσπου νὰ μὴν σᾶς καταδιώξουν στήν εἰδωλολατρία καὶ νὰ ὑπερισχύσει ἡ Πίστις στὸν Ἀλλάχ. Ἐν ὅμως σταματήσουν τὴ δράση τους, τότε νὰ μὴν κάνετε πόλεμο παρὰ ἐναντία στοὺς ἄδικους» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.193). «Καὶ ὅταν οἱ ἀπαγορευμένοι μῆνες ἔχουν περάσει, τότε (πολεμᾶτε καὶ) σκοτώνετε τοὺς εἰδωλολάτρεις, ὅπουδήποτε κι ἂν τοὺς βρεῖτε, καὶ συλλάβετε τους καὶ πολιορκεῖστε τους καὶ στήστε τους παγίδες μὲ κάθε (πολεμικὸ) στρατήγημα. Ἐν ὅμως μετανιώσουν καὶ διατηρήσουν τὴν τακτικὴ προσευχὴ καὶ ἐφαρμόσουν (τακτικὴ) ἐλεημοσύνη, τότε ἀφήστε τοὺς ἐλεύθερους. Γιατί ὁ Ἀλλάχ εἶναι πολυεύσπλαχνος, πολυεπιεικής» (Σούρα 9 Ἡ μετάνοια, ἐδαφ.5). Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Ἀσφαλῶς ἐξόντωση τῶν «ἀπίστων» καὶ τίποτε λιγότερο! Ὅτι οἱ «ἄπιστοι», ὡς ἄξιοι θανάτου(!) δὲν ἔχουν δικαίωμα ζωῆς καὶ ἄρα οὔτε ὡς ἀνθρώπινα ὄντα πρέπει νὰ λογίζονται. «Πολυεπιεικής» εἶναι ὁ Ἀλλάχ, μόνον ὅταν ὑποταχθοῦν οἱ «ἄπιστοι» στὸ Ἰσλάμ! Ἐν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι σκέτος φασισμός, τότε τί εἶναι; Αὐτὴ Ἀγαπητέ μου εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐκτός καὶ ἂν δὲν πιστεύετε στὸ Κοράνιο! Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶδαμε νὰ ἐφαρμόζεται στήν πράξη μέχρι καὶ σήμερα ἡ φρικτὴ καὶ ἀπάνθρωπη αὐτὴ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ; Ἡ ἀνθρωπότητα βιώνει σήμερα τὴ φρίκη τῆς γενοκτονίας χριστιανικῶν πληθυσμῶν στὶς χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Βορείου Ἀφρικῆς, ἀπὸ τοὺς φανατικούς Τζιχαντιστὲς τοῦ ISIS, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἀλλάχ! Ἀλλὰ ἂν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἀλλάχ, τότε ὁ Ἀλλάχ δὲν εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἀλλὰ κάτι ἄλλο! Καὶ μετὰ διερωτᾶσθε γιατί δὲν Σᾶς θέλουν στήν Εὐρώπη καὶ γιατί θεωροῦν καταστροφικὴ λατρεία τὴν θρησκεία Σας!!!

Ε) Περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ στὴ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ.

Τὸ Ἰσλάμ εἶναι συρραφὴ δανείων ἀπὸ Ἑβραϊκὲς καὶ Χριστιανικὲς διδασκαλίες ὅπως εἶπαμε. Σᾶς προτρέπω νὰ διαβάσετε καὶ ἄλλα κείμενα ἐκτός του Κορανίου, κείμενα συγκριτικῆς θρησκευσιολογίας, γιὰ νὰ δεῖτε τί γίνεται μὲ τὰ δάνεια τοῦ Κορανίου! Μελετῆστε σὲ βάθος τὸν Ἰουδαϊσμό καὶ θὰ διαπιστώσετε τὶς ὁμοιότητες τῆς ἰουδαϊκῆς «θεολογίας» μὲ τὴν ἰσλαμικὴ «θεολογία». Ἐπίσης στήν «Χριστολογία» τοῦ Ἰσλάμ συναντᾶμε ὅλες τὶς ἀρχαῖες αἱρέσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, δηλαδὴ τὸν Γνωστικισμό, τὸν Μοναρχιανισμό, τὸν Δοκητισμό, τὸν Μοντανισμό, τὸν Μανιχαϊσμό, τὸν Ἀρειανισμό, τὸν Νεστοριανισμό, τὴν Εἰκονομαχία κ.α. Αὐτὸ δὲν τὸ λέμε μόνο ἐμεῖς, ἀλλὰ διδάσκεται σὲ ὅλες τὶς Θεολογικὲς Σχολὲς τοῦ κόσμου, στὸ μάθημα τῆς Συγκριτικῆς Θρησκευσιολογίας. Ἀλλὰ, ἀπ' ὅτι φαίνεται ὁ μονολιθικὸς καὶ ἄκαμπτος θρησκευτικὸς φανατισμὸς Σας δὲν Σᾶς ἀφήνει περιθώρια νὰ ψάξετε καὶ νὰ βρεῖτε τὴν ἀλήθεια. Οὔτε οἱ κραυγαλέοι ἀναχρονισμοὶ τοῦ Κορανίου μποροῦν νὰ Σᾶςβάλουν σὲ σκέψεις, ὅτι περιέχει κακέκτυπες ἀντιγραφὲς ἰουδαϊκῶν καὶ αἰρετικῶν δοξασιῶν. Ὅτι δηλαδὴ αὐτὰ πού μᾶς λέει τὸ Κοράνιο μᾶς τὰ εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι αἰρετικοί, ὅπως γιὰ παράδειγμα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μονοπρόσωπος (Ἰουδαϊσμός, Μοναρχιανοί), ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν μόνον ἄνθρωπος (Ἀρειανισμός, Νεστοριανισμός), ὅτι δὲν ἔπαθε στὸ σταυρό, (Δοκητισμός), ὅτι ὁ Παράδεισος θὰ εἶναι τόπος ὑλικῶν ἀπολαύσεων (Μοντανισμός), κ.ο.κ. Σᾶς συμβουλεύουμε νὰ ψάξετε καλλίτερα καὶ θὰ πεισθεῖτε γιὰ ὅλα αὐτά.

ς) Περὶ τῆς δῆθεν ἀσυνέπειας τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ Μουσουλμάνοι ἰσχυρίζεστε ὅτι «ἀδικοῦμε» τὸν «προφήτη» Σας, ὅταν τοῦ προσδίδουμε τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ βίαιου καὶ πολεμοχαροῦς ἀνθρώπου. Φέρνετε κάποια παραδείγματα προφητῶν ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, οἱ ὅποιοι κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διεξήγαγαν πολέμους ἐναντίον ἄλλων ἐθνῶν, γιὰ νὰ δικαιολογήσετε τοὺς κατακτητικὸς πολέμους, πού διεξήγαγε καὶ ὁ Μωάμεθ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Βγάζετε δὲ τὸ αὐθαίρετο συμπέρασμα, ὅτι οἱ πόλεμοι τοῦ Μωάμεθ εἶναι ὄχι μόνον ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ὁ Μωάμεθ βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση σὲ σχέση μὲ τοὺς προφήτες, διότι «χρησιμοποίησε (κατὰ πολὺ) λιγότερη βία σὲ σύγκριση μὲ τὸν Μωυσῆ, τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ,

τὸν Δαυίδ, τὸν Σαούλ, τὸν Σαμψὼν καὶ ἄλλους πολλούς». Βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση καὶ μὲ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Χριστὸν «ὁ ὁποῖος στὸν δεύτερο ἔρχομό του ὑπόσχεται πολὺ αἶμα στοὺς ἐχθρούς του». Ὡστόσο κάνετε τὸ τραγικὸ σφάλμα νὰ κρίνετε τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ κατὰ τρόπον ἀνθρωποπαθῆ. Ὁ Θεὸς δὲν ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπη του μόνον ὅταν εὐεργετεῖ, ὅταν δείχνει τὴν μακροθυμία του καὶ τὴν εὐσπλαχνία του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Δείχνει τὴν ἀγάπη του καὶ ὅταν ἀκόμη τὸν τιμωρεῖ παιδαγωγικῶς, μὲ σκοπὸ τὴν διόρθωσή του καὶ τὴν μετάνοιά του. Γιὰ τὸν Θεὸ τὸ μεγαλύτερο κακὸ δὲν εἶναι ὁ βιολογικὸς θάνατος, ἡ ἀπώλεια τῆς παρουσίας ζωῆς, (ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε), ἀλλὰ ὁ αἰώνιος πνευματικὸς θάνατος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὴν ἐρμηνεία τοῦ 110 Ψαλμοῦ παρατηρεῖ ὅτι «οἱ μὲν ἄνθρωποι, ἀλλὰ μὲν τὰ πράττουν γιὰ νὰ εὐεργετήσουν, ἀλλὰ δὲ ἀπὸ μίσος καὶ ἀποστροφή. Ὁ Θεὸς ὅμως ὅλα τὰ κάμνει ἀπὸ ἀγάπη. Ἐπὶ παραδείγματι χάριν εὐεργεσίας τοποθέτησε τὸν ἄνθρωπο στὸν παράδεισο καὶ χάριν εὐεργεσίας πάλιν τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ αὐτόν. Χάριν εὐεργεσίας ἔκαμε τὸν κατακλυσμὸ, (ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε) καὶ εὐεργετώντας ἔστειλε ἐκεῖνο τὸ πῦρ τῶν Σοδόμων. Καὶ ὅτιδήποτε ἀναφέρει κανεὶς ἀπὸ ὅσα συνέβηκαν, τὸ καθένα τὸ ἔκαμε χάριν εὐεργεσίας». Ὅταν λοιπὸν ὁ Θεὸς δίνει τὴν ἐντολή, γιὰ παράδειγμα, στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ νὰ κάνει πόλεμο ἐναντίον ἐνὸς εἰδωλολατρικοῦ λαοῦ δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ἄνευ λόγου, ἢ ἀπὸ μίσος πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ δικαιοσύνη του, αὐτὸ συμφέρει πνευματικὰ στὸν λαὸ αὐτόν, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ φαίνεται ἀκατανόητο σέ μᾶς. Μόνον ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα, (ὡς χορηγὸς τῆς ζωῆς), νὰ ἀφαιρέσει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ὅταν καὶ ὅπως Αὐτὸς κρίνει καὶ μὲ γνώμονα πάντοτε τὸ αἰώνιο συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἓνα τέτοιο δικαίωμα. Γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἰσχύει ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ «οὐ φονεύσεις». Ἡ μεγάλη διαφορὰ λοιπὸν μεταξὺ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τοῦ Μωάμεθ εἶναι, ὅτι οἱ μὲν προφῆτες κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ μόνον περιστασιακὰ ἐφόνευαν, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἑαυτοῦ του! Μία ἄλλη μεγάλη διαφορὰ εἶναι ὅτι πουθενὰ στὴν Ἀγία Γραφὴ δὲν νομοθετεῖται ὡς ἐντολή Θεοῦ ὁ φόνος τῶν ἀπίστων, (τύπου Τζιχάντ), δηλαδὴ τῶν μὴ Ἑβραίων, ἢ τῶν μὴ Χριστιανῶν, κατ' ἀντίθεσιν μὲ τὸ Κοράνιο, ὅπου ὁ φόμος τῶν ἀπίστων εἶναι δόγμα πίστεως καὶ καθῆκον διαχρονικὸ κάθε μουσουλμάνου. Ἀγνοεῖτε ἐπίσης ὅτι στὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἴσχυε ὁ Νόμος, ἐνῶ σήμερα ζοῦμε τὴν ἐποχὴ τῆς Χάριτος. Ἐπίσης οἱ Μουσουλμάνοι παρουσιάζετε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς ἓνα πολεμοχαρῆ πολεμιστὴ, πὺ φονεύει ἀνελέητα τοὺς πάντες καὶ ἀφανίζει τὰ πάντα, ἐπικαλούμενοι τὸ 19ο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης, στίχοι 11-21. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ δικαιώσετε ἔτσι τοὺς πολέμους καὶ τὶς σφαγὲς τοῦ Μωάμεθ. Τὴν ἐν λόγῳ περικοπὴ ἐπειδὴ τὴν ἐρμηνεύετε κατὰ γράμμα, ἀδυνατεῖτε νὰ τὴν ἐρμηνεύετε σωστά. Ἡ περικοπὴ ἀναφέρεται στὴν τελικὴ καὶ ὀριστικὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θηρίου, (τοῦ Ἀντιχρίστου) καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ὅλα ὅσα ἀναφέρονται σ' αὐτὴν εἶναι εἰκονικὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἐκλάβουμε κατὰ γράμμα. Εἶναι δὲ μεγάλη ἀφέλεια νὰ νομίζετε, ὅτι ἡ τελικὴ αὐτὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ θὰ γίνῃ μὲ σπαθιά καὶ τόξα καὶ βέλη πὺ ἦταν τὰ πολεμικὰ ὅπλα τῆς ἐποχῆς, πὺ ἐγράφη τὸ βιβλίῳ τῆς Ἀποκαλύψεως, τὰ ὁποῖα βέβαια σήμερα δὲν χρησιμοποιοῦνται, διότι ἔχουν πρὸ πολλῶν αἰώνων καταργηθεῖ. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μὲ τὴν ἀλληγορικὴ εἰκόνα τοῦ ἑνδοξοῦ καβαλάρη, πὺ μᾶς δίνει ἐδῶ, θέλει νὰ μᾶς παραστήσει τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ ἀκαταγώνιστο τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, συγκαταβαίνοντας στὴν ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης κατανοήσεως. Θέλει ἐπίσης νὰ μᾶς παραστήσει, ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀκαταγώνιστη δυνάμει του θὰ εἶναι ὁ τελικὸς ἑνδοξος νικητὴς, τοῦ Ἀντιχρίστου, πὺ θὰ συντρίψει κατὰ κράτος αὐτόν καὶ τοὺς ὀπαδούς του καὶ θὰ διαλύσει τὴν παγκόσμια βασιλεία, τὴν ὁποία αὐτὸς θὰ ἰδρύσει, ὀλίγο πρὶν ἀπὸ τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατεύματα ἀγγέλων γιὰ νὰ νικήσῃ τὸν Ἀντίχριστο, διότι ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅπ. Παῦλος στὴν Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή του, θὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ μ' ἓνα ἀπλὸ φύσημα τοῦ στόματός του: «καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τὴν ἐπιφανεῖα τῆς παρουσίας αὐτοῦ» (2,8).

Ζ) Εἶναι οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸ Θεό;

Δέν εἶναι, Ἐξοχώτατε, οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὴν

Βίβλο, κατάγονται κατά σάρκα από τον Άβραάμ, ό όποίος εύλογήθηκε από τον Θεό. Ό Άβραάμ εύλογήθηκε από τον Θεό, έπειδή έπίστευσε στον Θεό, ό όποίος αποκαλύφθηκε σ' αυτόν και έκανε απόλυτη ύπακοή σ' αυτόν, μέχρι σημείου νά είναι πρόθυμος, νά θυσιάσει τον υιόν του Ίσαάκ. Η εύλογία αυτή συνίστατο στό ότι από τούς απογόνους του θα προερχόταν ό Χριστός ό Λυτρωτής του κόσμου, διά του όποιου θα εύλογοϋντο όχι μόνον οί απόγονοι του Άβραάμ, αλλά και όλα τά έθνη τής γής: «και ένευλογηθήσονται έν τῷ σπέρματί σου πάντα τά έθνη τής γής» (Γεν. 22,18). Εύλογήθηκαν λοιπόν στη συνέχεια και οί απόγονοί του, που αποτέλεσαν τον εκλεκτό λαό του Θεού, τον Ίσραηλιτικό λαό, ό όποίος όμως δέν προερχόταν από τον Ίσμαήλ, τον υιό τής Άγαρ, από τον όποιο προέρχονται οί Άραβες μουσουλμάνοι, αλλά από τον Ίσαάκ. Για τούς απογόνους του Ίσαάκ έδόθη ή έντολή τής περιτομής, σ' αυτούς έδωσε ό Θεός τον Μωσαϊκό Νόμο, αυτοί αποτέλεσαν τον εκλεκτό και εύλογημένο λαό του Θεού και από αυτόν τον λαό και όχι από τούς απογόνους του Ίσμαήλ προήλθε ό Μεσσίας Χριστός. Άλλά και αυτόν ακόμη τον εκλεκτό και εύλογημένο λαό τον Ίσραηλιτικό, ό Θεός, δέν δίστασε νά τον απορρίψει και νά αφαιρέσει την εύλογία Του απ' αυτόν, όταν εκείνος άπίστησε και απέρριψε τον Μεσσία Χριστό και τον παρέδωσε σέ σταυρικό θάνατο: «Ίδου άφίεται ό οίκος ύμῶν έρημος» (Ματθ. 23,39). Άρα λοιπόν σέ τίποτε δέν ώφέλησε τον λαό του Ίσραήλ ή σαρκική συγγένεια με τον Άβραάμ, όπως σέ τίποτε δέν ώφελεί τον λαό των άράβων μουσουλμάνων τó γεγονός, ότι κατάγονται κατά σάρκα από τον Άβραάμ. Μ' άλλα λόγια τó κριτήριο τής εύλογίας δέν είναι ή κατά σάρκα συγγένεια με τον Άβραάμ, αλλά ή πίστη στον Ίησοϋ Χριστό. Τό γεγονός ακόμη ότι ή εύλογία αυτή μεταφέρεται και στους λαούς εκείνους, που δέν κατάγονται από τον Άβραάμ, αλλά πιστεύουν στον Κύριο Ίησοϋ Χριστό, δείχνει ξεκάθαρα, ότι ή εύλογία του Θεού είναι συνυφασμένη και απόλυτα συνδεδεμένη με την πίστη στον Ίησοϋ Χριστό τον μόνον άληθινό Θεό. Όταν έπομένως ό άνθρωπος πιστεύει σέ ένα ψεύτικο Θεό, (όπως είναι ό Θεός του Ίσλάμ), δέν είναι δυνατόν νά έχει την εύλογία, δηλαδή την Χάρη που πηγάζει από την άπολυτρωτική θυσία του Χριστού.

Η) Ίσλαμικός και Χριστιανικός πολιτισμός. Ό άνθρωπος στό Ίσλάμ και τον Χριστιανισμό.

Τί προσέφερε τó Ίσλάμ στον Πολιτισμό; Η έπιεικέστερη άπάντηση στό έρώτημα αυτό είναι ότι δυστυχώς τó Ίσλάμ πολέμησε κάθε μορφή πολιτισμού! Ό Ίρανός Dr. Arsham Momeni στό άξιόλογο βιβλίο του «Ίσλάμ: Ίστορία έπεκτατισμός και βία», αναφέρει ότι οί Ίσλαμιστές ούδέποτε ύποστήριξαν την τέχνη, έπειδή θεωρούσαν τά δημιουργήματά της άντικείμενα είδωλολατρικής φύσεως και σκοπού. Έτσι αποδεδειγμένα συνέβαλαν στην καταστροφή τόσο των έργων ζωγραφικής όσο και αυτών τής γλυπτικής και διακόσμησης. Οί μουσουλμάνοι πεπεισμένοι για την πληρότητα και απόλυτη επάρκεια του Κορανίου, κατέστρεφαν όποιοδήποτε άλλο γραπτό. Στο Ίράν κατέστρεφαν όποια βιβλιοθήκη, ή βιβλία συναντούσαν, μέ αποτέλεσμα νά αφανιστεί άνυπολόγιστος άριθμός βιβλίων, μεταξύ του 637 και του 750 μ. Χ.

Δέν μπορεί νά γίνει έπίσης καμία σύγκριση μεταξύ ισλαμικού και χριστιανικού «άνθρωπισμού». Κατ' άρχήν στό Ίσλάμ γίνεται σαφής διαχωρισμός μεταξύ του μουσουλμάνου και του μη μουσουλμάνου, του «άπίστου». Στην σκοτεινή και φρικιαστική περίοδο τής τουρκοκρατίας βιώσαμε έμεις οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί Έλληνες τί έστί ισλαμικός «άνθρωπισμός», όταν οί άνελέητοι μουλάδες και οί κατήδες καταδίκάζαν τούς Νεομάρτυρες σέ άπίστευτα και άπάνθρωπα βασανιστήρια και μαρτυρικό θάνατο, εφαρμόζοντας φυσικά την «σαρία»! Την ίδια περίοδο, ένῶ οί μουσουλμάνοι απολάμβαναν ύψιστα προνόμια και φορολογικές άσυλίες, οί Χριστιανοί καταπιέζονταν άφόρητα και έξοντώνονταν φορολογικά. Σας θυμίζουμε τον φοβερό «φόρο αίματος», προκειμένου νά μās άνεχτούν και νά δεχτούν στοιχειωδώς κάποια «δικαιώματά» μας! Πλήρη δικαιώματα αποκτούσαν μόνον όσοι έξισλαμίζονταν! Που είναι ή «δικαιοσύνη» και ό «άνθρωπισμός», που έπιτάσσει τó Ίσλάμ; Γνωρίζετε μήπως για τά έκατομύρια των «κρυπτοχριστιανών» στην Τουρκία, οί όποιοι τώρα, ύστερα από αιώνες, άρχισαν νά εμφανίζονται δημόσια; Γιατί είναι κρυπτοχριστιανοί;

Τὸ Ἰσλάμ δὲν εἶναι ἀπάνθρωπο μόνο κατὰ τῶν «ἀπίστων», ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἰδίων τῶν μουσουλμάνων καὶ συγκεκριμένα κατὰ τῶν γυναικῶν Σας. Ἀνοίξτε τὸ Κοράνιο νὰ δεῖτε τί λέει γιὰ τὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει «κατώτερη φύση» ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Γράφει στὸ Κοράνιο: «Οἱ ἄνδρες εἶναι οἱ προστάτες καὶ οἱ κύριοι τῶν γυναικῶν, γιατί ὁ Ἀλλάχ ἔχει χαρίσει ἀνώτερο βαθμὸ στοὺς ἄνδρες ἀπὸ τὶς γυναῖκες, καὶ ἐπειδὴ ἑξοδεύουν ἀπὸ τὶς περιουσίες τους» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἐδαφ.34). Ἐπὶ πλέον ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα, καμιά ἀξία, δὲν διαφέρει καθόλου ἀπὸ ἓνα κτῆμα καὶ εἶναι ἀπόλυτα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐξουσιάζει. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν πολυγαμία τοῦ ἄνδρα καὶ ποτὲ τῆς γυναῖκας! Ρωτᾶμε: γιατί δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν οἱ γυναῖκες μαζί μὲ τοὺς ἄνδρες στὸ τζαμί; Γιατί στὸν «παράδεισό» Σας οἱ ἄνδρες θὰ «εὐφραίνονται» μὲ τὶς «αἰώνιες παρθένες» καὶ γιατί νὰ μὴν «εὐφραίνονται» καὶ οἱ γυναῖκες μὲ «αἰώνιους νεαρούς»; Κλείνουμε αὐτὴ τὴν ἐνότητα μὲ τὴ νομιμοποίηση τῆς δουλείας. Οἱ κατακτημένοι «ἄπιστοι» μποροῦν νὰ γίνουν δοῦλοι τῶν κατακτητῶν μουσουλμάνων οἱ ἄνδρες γιὰ ἐργασία καὶ οἱ γυναῖκες γιὰ τὰ κρεβάτια τους!

Θ) Ἡ παιδοφιλία τοῦ «ψευδοπροφήτη» Μωάμεθ.

Ἐξοχώτατε, πῶς δικαιολογεῖτε στὴν συνείδησή Σας τὴν παιδοφιλία τοῦ «προφήτη» Σας καὶ τῶν ἀνδρῶν μουσουλμάνων! Πῶς μπορεῖτε νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἐπιθυμία τοῦ Μωάμεθ γιὰ τὴν 7χρονη Ἀῖσα καὶ τὴν συνουσία μαζί της στὰ ἐννέα της χρόνια! Δὲν εἶναι φρικτὴ ἡ μουσουλμανικὴ θέσις «Ὅταν ἡ κοπέλα φτάνει στὴν ἡλικία τῶν ἐννέα τότε (παύει νὰ εἶναι κοπέλα καὶ) εἶναι γυναῖκα» (ἄτ Τιρμιδὶ – νούμερο 1109). Ὑποστηρίζεται πέρα ἀπὸ κάθε σοβαρότητα, ὅτι ἡ ἐμφάνιση τῆς ἐμμήνου ρύσεως στὰ κορίτσια, τὰ καθιστᾷ γυναῖκες καὶ ὥς ἐκ τούτου μποροῦν νὰ ἔχουν σεξουαλικὲς σχέσεις μὲ ἄνδρες καὶ νὰ κυοφοροῦν! Ἀπίστευτη θρασύτητα! Μόνο πού δὲν συμφωνεῖ μαζί Σας ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία θεωρεῖ λίαν ἐπικίνδυνη τὴν πρόωρη σεξουαλικότητα καὶ ἐγκληματικὴ τὴν κυοφορία της. Κι αὐτὸ διότι ἐγκυμονεῖ σοβαρότατους κινδύνους γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ κοριτσιοῦ, καθότι δὲν ἔχει διαμορφωθεῖ ἀκόμα τὸ σῶμα της γιὰ τὴ μητρότητα! Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔρχεται τὸ «ἱερό» Σας βιβλίον καὶ ἡ μουσουλμανικὴ παράδοση νὰ «καπελώσει» τὴν ἐπιστήμη τῆς ἱατρικῆς, προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσῃ τὶς σεξουαλικὲς διαστροφές τῶν μουσουλμάνων ἀνδρῶν! Ἐμεῖς Ἐξοχώτατε δεινοπαθήσαμε καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ διεστραμμένο πάθος τῆς θρησκείας Σας. Στὴν μαύρη τουρκοκρατία οἱ «ἐκλεκτοὶ τοῦ Ἀλλάχ» τύραννοί μας, ἄρπαζαν τὰ μικρὰ κορίτσια μας καὶ τὰ ἐκλείναν στὰ δαιμονικὰ χαρέμια τους γιὰ νὰ βιάζονταν τὰ ἄγουρα σώματά τους καὶ τὶς ἄθωες ψυχούλες τους!

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες γνωρίσαμε πάνω στὴν πράξη καὶ ὄχι θεωρητικά, τί ἐστὶ Ἰσλάμ καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὰ ἀνείπωτα δεινοπαθήματά μας. Τὸ Κοράνιο καὶ τὴ διδασκαλία του τὴν πληρώσαμε πολὺ ἀκριβὰ σὲ μαρτύρια, σὲ αἷμα καὶ ἀνθρώπινες ζωὲς στὰ τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς μας στοὺς μουσουλμάνους Τούρκους, μὲ τὶς χιλιάδες τῶν Νεομαρτύρων μας, οἱ ὁποῖοι πέθαναν κατ' ἐπιταγὴ τοῦ Κορανίου! Βιώσαμε τὴ «θεϊκότητα» τῆς θρησκείας Σας. Τὴν ἀξιολογήσαμε καὶ τὴν ἀπορρίπτουμε ἀσυζητητί.

Ἀλλὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἀληθινὸς Τριαδικὸς Θεός, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν πορεία τοῦ Ἰσλάμ. Νὰ εἴστε δὲ βέβαιος ὅτι ἡ τελικὴ νίκη ἀνήκει στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του καὶ ὄχι στὸ Ἰσλάμ, στὸ φῶς καὶ στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὄχι στὸ σκότος καὶ στὴν πλάνη τοῦ Κορανίου, στὴν σαρκωμένη Ἀγάπη καὶ ὄχι στὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἀπάνθρωπιάν. Μέχρι τότε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν γωνιά τοῦ πλανήτη, πού λέγεται Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, δὲν θὰ παύσουμε νὰ προσευχόμαστε πρὸς τὸν Κύριο τῶν Δυνάμεων, τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριο τῶν Κυριευόντων: «Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν ὅτι Σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν» (Ψαλμ.81,8).

Ἐξοχώτατε,

Ἡ θρησκεία Σας ἀποτελεῖ τήν ἐπιβίωσι τῆς κατεγνωσμένης ἀπό τήν Ἁγία Α΄ Οἰκουμενικήν Σύνοδον (325 μ.Χ.) Ἀρειανικῆς Αἵρεσης. Τά κάτωθι ἐδάφια ἀπό τή σούρα τοῦ Κορανίου «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ), ἀναφέρονται στήν «ἠθική προσωπικότητα» τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἰσλάμ καί ἀποδεικνύουν τό ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦταν ἓνας ἡδονιστής, σαρκολάγνος καί ψεύτης καί ὄχι ἀπόστολος ἢ προφήτης τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Κατανοήσατε ἐπιτέλους ὅτι προωθεῖτε μία ψευδῆ, ἀνθρωποκατασκευασμένη, ἀνόσια καί καταστροφική λατρεία πού στηρίζεται σέ ἓναν σαρκολάτρη ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μέ τό σαπρό του βίο, δέν εἶχε καμία σχέση μέ ἔνθεες ἀποκαλύψεις. Σᾶς τά παραθέτομεν λοιπόν γιατί ἀποκρύπτονται μεθοδικά ἀπό τήν γνωστή σουνιτική προπαγάνδα.

Κοράνιο, σούρα «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ)

Στίχος 37 :

“Μωάμεθ, εἶπες σέ αὐτόν πού εὐεργετήθηκε ἀπό τόν Θεό καί γέμισε μέ τά ἀγαθά Του: «Κράτα τή γυναῖκα σου καί νά φοβάσαι τόν Θεό», ἐνῶ ἐσύ ἔκρυβες στήν καρδιά σου ὅ,τι ὁ Θεός μετά ἀπό λίγο, ἐπρόκειτο νά κάνει σέ ὅλους φανερό. Φοβήθηκες τούς ἄνθρώπους, ἐνῶ ἔπρεπε νά φοβηθεῖς περισσότερο τόν Θεό. Ὅταν, ὅμως, ὁ Ζεΐδ ἀποφάσισε νά χωρίσει τή γυναῖκα του, Ἐμεῖς τήν ἐνώσαμε μαζί σου μέ τά δεσμά τοῦ γάμου, γιά νά μάθουν οἱ πιστοί ὅτι δέν ἁμαρτάνουν, ἂν παντρεύονται τίς γυναῖκες τῶν θετῶν γιῶν τους, ἂν οἱ θετοί γιοί τους τίς χωρίσουν. Ὅ,τι ἀποφασίζει ὁ Θεός, πραγματοποιεῖται.”

Στίχος 50:

“Προφήτη, σοῦ ἐπιτράπηκε νά παντρευτεῖς μέ τίς γυναῖκες στίς ὁποῖες ἔδωσες προίκα, μέ τίς αἰχμάλωτες τίς ὁποῖες κέρδισες μέ τή δύναμη τῶν χειρῶν σου, μέ τίς κόρες τῶν θείων σου καί ὅσων σέ ἀκολούθησαν, ὅπως καί μέ κάθε εὐσεβή γυναῖκα, ἡ ὁποία ἀφιέρωσε τήν ψυχή της σέ σένα, τόν Προφήτη, ἂν θελήσεις, βέβαια, νά τίς παντρευτεῖς. Αὐτό τό προνόμιο τό δίνουμε ξεχωριστά σέ σένα ἀπ’ ὅλους τούς πιστούς. Γνωρίζουμε τούς νόμους τοῦ γάμου τούς ὁποίους ὀρίσαμε γιά τούς πιστούς. Μή φοβάσαι μήπως ἐνοχοποιηθεῖς, ἂν κάνεις χρήση τῶν δικαιωμάτων σου. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καί μεγαλόψυχος.”

Στίχος 51:

“Μπορεῖς νά ἀναβάλεις τήν ἐπαφή μέ ὅποια σύζυγό σου θελήσεις καί νά δεχτεῖς στό κρεβάτι σου ὅποια θελήσεις, ἀκόμα καί ὅποια στό παρελθόν παραμέλησες ἀλλά τήν ἐπιθύμησες καί πάλι. Δέν ἁμαρτάνεις ἂν κάνεις κάτι τέτοιο. Μέ αὐτόν τόν τρόπο δροσιζονται (παρηγοριοῦνται) πιό εὐκόλα τά μάτια τους. Ἄς μή στενοχωριοῦνται ὅλες πρέπει νά εὐχαριστηθοῦν μέ ὅ,τι ἐσύ τούς παραχωρεῖς. Ὁ Κύριος γνωρίζει ὅσα βρίσκονται στήν καρδιά Σας, καί εἶναι παντογνώστης καί φιλόανθρωπος.”

Στίχος 52:

“Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά πάρεις ἄλλες γυναῖκες. . . ἐξαιροῦνται ὅσες τυχόν αἰχμαλωτίσεις μέ τήν δύναμη τῶν χειρῶν σου. Ὁ Κύριος ἐπιβλέπει τά πάντα.”

Αὕτη λοιπόν τήν κατάστικτη ἀπό γεώδη πάθη προσωπικότητα καί τήν «κατασκευή» της προωθεῖτε Ἐξοχώτατε μέσα στήν πλάνη Σας.

Ὁ Ἀληθινός Τρισυπόστατος Θεός νά Σᾶς ἐλεήσει. Εἰλικρινά Σᾶς τό εὐχομαι γιατί εἴσθε θεοσεβής καί ἄνθρωπος Ἀρχῶν καί εἶναι τραγικό νά πλανᾶσθε.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδή, λοιπόν, ὅπως καταδείχθηκε ἀπό τὰ ἀνωτέρω, ἡ Ἐξοχότης Σας πιστεύει σέ λαοπλάνο θρησκεία, ἐπειδή στό Εὐαγγέλιο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή νύξη γιά πόλεμο κατὰ τῶν ἀπίστων ἢ γιά πολεμικό ἀγώνα γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἀλλά ἀντιθέτως, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς θεωρεῖται τό μοναδικό κριτήριό γιά τήν πρὸς τόν Θεό ὁμοίθεια καί τήν ὁμοίωση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Δημιουργό του - *«Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανεῖζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί»*[13] - καί τέλος, ἐπειδή ὁ ἀληθινὸς Τριαδικὸς Θεός, διὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν θεοῦ Παύλου, διακηρύσσει ὅτι *«οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θήλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»*[14], γιά ὅλους τοὺς παραπανω λόγους Σᾶς παροτρύνουμε, ὡς ἔσχατο μέλος τοῦ Παναγίου καί Παναχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί δὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, πού ἐνδιαφέρεται γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων καί αὐτῶν τῶν ἀλλοθρήσκων, ἂν θέλετε νά ὠφελήσετε πραγματικά τόν ἑαυτό Σας, τήν οἰκογένειά Σας καί τόν λαό Σας, νά ἀποκηρύξετε ὅλες τίς πλάνες, αἱρέσεις καί καινοτομίες τοῦ δαιμονιώδους Ἰσλάμ καί τοῦ ἀνιέρου Κορανίου, τίς ὁποῖες εἰσήγαγε ἀπ' ἀρχῆς ὁ ψευδοπροφήτης Μωάμεθ, νά μετανοήσετε, νά κλάψετε πικρῶς, νά ταπεινωθεῖτε, νά πιστέψετε στόν Χριστό, ὡς Θεάνθρωπο, Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, νά κατηχηθεῖτε καί νά βαπτισθεῖτε ὀρθόδοξα. Σᾶς προτείνουμε μάλιστα, Ἐξοχώτατε, νά ζητήσετε ἀπὸ τόν σημερινό σύμμαχό Σας καί Πρόεδρο τῆς Ρωσίας κ. Βλαντιμίρ Πούτιν νά γίνει ἀνάδοχος Σας καί ἡ βάπτισή Σας νά πραγματοποιηθεῖ στό ἱστορικό Φανάρι ἀπὸ τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν πρῶτο Ποιμένα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί Πρωθιεράρχη τοῦ Ζώντος Ἀληθινοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ, τόν Διάκονον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πού ἀποτελεῖ τόν μοναδικό πνευματικό καί πολιτισμικό πλοῦτο τῆς Χώρας Σας. Μὲ τόν τρόπο αὐτό θά δοξασθεῖ καί ἀπὸ Σᾶς, ὅπως δοξάσθηκε καί ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, τό Ὄνομα τοῦ Οὐρανίου Πατρός καί θα κατασυχυνθεῖ ὁ ἀντίδικος Διάβολος.

Ἐπειδή, λοιπόν, Ἐξοχώτατε, ὁ θάνατος εἶναι ἄδηλος καί ἐπειδή, σύμφωνα μέ τόν Εὐαγγελικό λόγο, *«οὐκ οἶδατε τήν ὥραν οὐδέ τήν στιγμήν τοῦ θανάτου»*, ἐξαιτίας αὐτοῦ Σᾶς προτρέπουμε καί Σᾶς συμβουλεύουμε νά σπεύσετε νά ἔλθετε στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτοῦ ἔλθει τό τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς Σας. Ὁ Ἅγιος Τριαδικὸς Θεός Σᾶς δέχεται μέ ἀνοικτές ἀγκάλες! Χαρά θά γίνεи καί στή γῇ ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους, χαρά θά γίνεи καί στοὺς Οὐρανούς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους γιά τήν εἴσοδό Σας στήν μοναδική καί ἀληθινὴ Ἐκκλησία! Δράμετε καί προφθάστε νά εἰσέλθετε στόν θεῖο νυμφῶνα πρὶν κλείσει ἡ θύρα καί στερηθεῖτε τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.

Σέ ἀντίθετη περίπτωση, δυστυχῶς, θά καταταγεῖτε Ἐσεῖς, ἡ οἰκογένειά Σας καί ὁ λαός Σας στόν ἴδιο χῶρο, ὅπου βρίσκονται ὁ Ἀλλάχ, ὁ Μωάμεθ καί οἱ ἀκόλουθοί τους, δηλ. στόν τόπο τῆς βασάνου, τῆς αἰωνίου καί ἀτελευτήτου κολάσεως.

Εὐχόμαστε ἡ ἄκτιστος Θεία Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά φωτίσει τόν νοῦ Σας, νά Σᾶς ἐνισχύσει καί νά Σᾶς ἐνδυναμώσει, γιά νά ἀποτινάξετε καί νά ἀποσκορακίσετε τόν ὕπνο τῆς πλάνης καί τῆς ραθυμίας καί νά προσέλθετε στίς ἀγκάλες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετά τιμῆς, σεβασμοῦ καί

εἰλικρινοῦς ἀδελφικῆς ἀγάπης

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

-
- [1] Eurobarometer, 2004: 5
- [2] Grigoriadis, 2006:148; CamyarandTagma, 2010; Çakar, 1998
- [3] CamyarandTagma, 2010
- [4] Observer, 2016
- [5] Dearden, 2016
- [6] Khan, 2016; Karvounopoulos, 2016; EuroNews, 2016
- [7] Kramer, 1991: 64
- [8] NOVINITE, 2016; eKathimerini, 2016
- [9] ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, *Διαθρησκειακές συναντήσεις· άρνηση του Εὐαγγελίου καί προσβολή τῶν ἁγίων Μαρτύρων*, ἐκδ. Τέρτιος, Θεσ/κη 2003, σσ. 52-119 καί ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΔΡΑΚΑΣ, *Ἡ κατά τοῦ Ἰσλάμ πολεμική τῶν Βυζαντινῶν Θεολόγων*, Θεσ/κη 1961, σσ. 44-58, 64-66.
- [10] ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, *Περί αἱρέσεων* ρα΄, PG 94, 678 – 780 καί ΕΠΕ 2, ἐκδ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Θεσ/κη 1991, σσ. 306 – 321.
- [11] Τοῦ ἰδίου, *Περί αἱρέσεων* ρα΄ 1 – 2.
- [12] ΗΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ, «Τό Ἰσλάμ κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό», ΕΕΘΣΘ τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας 1 (1990) σσ. 260 – 296.
- [13] Λουκ. 6, 35-36
- [14] Γαλ. 3, 28
- Πηγή: [Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς](#)
-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΕΡΝΤΟΓΑΝ – Η ΣΤΟΧΕΥΣΙΣ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 2017

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ! - ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς

Ἐπειδὴ ἀρκετοὶ παραξενεύτηκαν καὶ ἄλλοι εἰρωνεύτηκαν τὴν ἐνέργεια ἀποστολῆς μιᾶς ἀντιρρητικῆς πρὸς τὸ Ἰσλάμ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς γείτονος Τουρκίας καὶ ἔκριναν «κατ' ὄψιν» μὴ ἔχοντες γνῶσι τῆς στόχευσεως τοῦ ἐγχειρήματος, ὀφείλομεν πρὸς ἄρσι κάθε παρανοήσεως, νὰ ἀποκαλύψωμε ὅτι παρεκλήθημεν ἀπὸ κύκλους τῆς γείτονος χώρας, νὰ δημοσιοποιήσωμε μία κριτική ἀποδόμησι τῆς ἀνθρωποκατασκευασμένης θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ, πού ἀποτελεῖ τὸ κοσμοεῖδωλο καὶ τὸν πυλώνα τοῦ μοντέλου ἐξουσίας τοῦ Προέδρου Ἑρντογάν.

Γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ διαδοθῇ εὐχερέστερον ἡ ἀποδόμησις τῆς ψευδοθρησκείας πού κατακυριεύει ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας στὴ γείτονα χώρα, ἐπελέγη αὐτός ὁ τρόπος, τῆς ὑπὸ μορφήν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἐπιβάλλοντα μετὰ μανίας τὸ ἰσλαμικὸ κοσμοεῖδωλο Πρόεδρον Ἑρντογάν, καταθέσεως τῶν ἀποδείξεων ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κοράνιο τῆς ἀνθρωποκατασκευῆς του. Εἶναι γνωστόν ὅτι στίς χώρες πού ἐπικρατεῖ τὸ Ἰσλάμ, ἡ ὁποιαδήποτε κριτική πρὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔγκλημα καθοσιώσεως καὶ τιμωρεῖται βαρύντατα ἀπὸ τὸν νόμο. Ἐπομένως διὰ τὴν προστασία καὶ τῶν διακινούντων τὸ θέμα, χρησιμοποιήθηκε αὐτός ὁ τρόπος τῆς διακινήσεως ὑπὸ μορφήν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον Ἑρντογάν τῶν στοιχείων πού ἀποδεικνύουν πλήρως τὸ ἀνθρωποπαθὲς καὶ τὸ ψευδές τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ.

Ἦδη οἱ κύκλοι πού ἀνέφερα, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς δῆθεν Μουσουλμάνοι, ἐνῶ εἶναι περισσότερον πιστοὶ ἀπὸ ἐμᾶς στὸν Ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό, μέ ἐνημέρωσαν ὅτι σέ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης τὸ συγκεκριμένο κείμενο ἔχει 4.158.354 «χτυπήματα» καὶ συνεχίζεται ἡ κυκλοφόρησίς του.

Αὕτη ἦταν λοιπὸν ἡ στόχευσις τοῦ ἐγχειρήματος καὶ ὄχι ἀσφαλῶς ὁ «προσηλυτισμός» τοῦ Προέδρου Ἑρντογάν.

Ταυτοχρόνως τὸ συγκεκριμένο κείμενο, εἶναι καὶ μία ἔμμεσος ἀπάντησις στὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία πού μέ τὸ Τέμενος στοῦ Βοτανικοῦ, ἰδρύουσα Ν.Π.Ι.Δ., συμπράττει στὴν ἐπίσημη παρουσία τοῦ Ἰσλάμ στοῦ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, καθὼς καὶ σέ διάφορες ἰσλαμικὲς ἱστοσελίδες τῆς χώρας μας πού προβάλλουν αὐτὴ τὴν ἀπαράδεκτη θρησκευτικὴ παραδοχὴ ἐγκλήματος, ψεύδους καὶ στρεβλώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

